Ray Cooney

1 + 1 = 3
(JEDEN A JEDNA JSOU TŘI)

Komedie o dvou dějstvích

Přeložil Břetislav Hodek

Translation © Břetislav Hodek 1991
c/o DILIA Praha 2000

Tento text je autorským dílem a je chráněn dle autorského zákona.
Bez příslušného svolení není nikdo oprávněn tento text jakýmkoliv způsobem upravovat a užívat.
Poskytnutí tohoto textu další osobě za jiným účelem než je jeho divadelní nastudování je povoleno pouze se souhlasem DILIA.
Porušení tohoto zákazu a užití textu bez příslušného svolení je porušením autorského práva resp. práv souvisejících s autorským právem a zakládá občanskoprávní i trestněprávní odpovědnost.
V případě zájmu o užití tohoto textu se obraťte na divadelní oddělení DILIA na tel. 266 199 823,
amatérská sdružení se mohou obracet přímo na tel. 266 199 845.
WWW.DILIA.CZ

Ray Cooney: 1 + 1 = 3
Z anglického originálu *Run For Your Wife* přeložil Břetislav Hodek. Rozmnožila DILIA v Praze r. 2000. Odpovědná redaktorka Magdalena Štulcová.
Evidenční číslo výtisku : R 9 /
Doporučená cena 100,- Kč (bez DPH).

OSOBY :

MARY BROWNOVÁ

BARBARA BROWNOVÁ

JOHN BROWN

DETEKTIV SERŽANT TROUGHTON

STANLEY GARDNER

REPORTÉR

DETEKTIV SERŽANT PORTERHOUSE

BOBBY FRANKLYN

Poznámka překladatele

Ačkoli se pokládám za celkem zkušeného překladatele divadelních her, "1 + 1 = 3" je první "nenáročná" fraška, kterou jsem překládal. Při práci jsem zjistil, že ta nenáročnost hry je zatraceně náročná pro překladatele. Nejde tu pouze o neuvěřitelné množství vtípků a slovních hříček - z tlumočnické praxe vím, že právě vtipy a anekdoty se překládají nejhůře - ale nejde tu ani o hledání stejně působivých českých replik namísto narážek britských, ale jak se ukázalo, jedním z hlavních problémů byla specifičnost obou jazyků. Současná angličtina nezná rozdíl mezi tykáním a vykáním a pak - nedělá rozdíl mezi mužským a ženským rodem. V češtině jsou zájmena *přivlastňovací, adjektiva* a *příčestí* závislá na rodu substantiva. Ve frašce, kdy jedna a tatáž postava je v dialogu prezentována jako žena i muž, se musí překladatel proměnit v ekvilibristu a přeformulovávat repliky tak, aby důmyslná mnohoznačnost textu zůstala zachována i pro českého diváka.

Přiznám se, že nikoli kvůli divákovi, ale pro pohodlí herců jsem dokonce přejmenoval hlavního hrdinu této frašky. V originále se jmenuje **Smith,** ale výslovnost tohoto jména je poměrně obtížná. Než aby se tedy z našeho jeviště ozývalo hrůzostrašné Smis, Smif, Smiz nebo Smiv (a představte si ještě ty trampoty při skloňování!), raději jsem zvolil stejně populární jméno **Brown** (obě příjmení jsou běžná asi jako naše "Novák"). Ačkoli je hra přeložena ze spisovné angličtiny do spisovné češtiny, předpokládám, že jako si britští herci přizpůsobili výslovnost textu do běžné "londýnštiny", také český herec bude říkat repliky běžnou hovorovou řečí, na niž jsme natolik zvyklí, že ji ani nevnímáme, ale v zapsané formě působí (aspoň na mne) přímo odpudivě. Na několika málo místech jsem hovorový tvar přímo předepsal (např. "bejci" apod.), protože spisovná forma by působila nechtěně komicky.

Po dohodě s dramaturgem jsem dosti drasticky zredukoval scénické poznámky a vysvětlivky. Text, z něhož jsem překládal, byl určen pro ochotnické soubory.

V několika replikách se ozvou vulgární slova, která (s jednou výjimkou) v originále nenajdete. Ale koncem dvacátého století se v Čechách skutečně neužívá výrazů jako "zatrolený" nebo "do paďous": podle mých zkušeností působí současné *"pokleslé"* ekvivalenty mírně šokézně a z jeviště spíše komicky - a to při představení frašky určitě neškodí.

Bh

JEDNÁNÍ PRVNÍ

Wimbledonský byt Johna a Mary Brownových a streathamský byt Johna a Barbary Brownových. Slunečné letní ráno.
Scénu v podstatě tvoří velký moderní obývací pokoj (říkalo se mu dříve salón), který slouží oběma domovům. Během hry se bude často hrát v obou bytech současně, ale jejich obyvatelé o sobě přirozeně nevědí. V zadní stěně jsou v rozích dvoje dveře: jedny vedou do předsíně k Mary, druhé do předsíně k Barbaře. Dekor kolem nich je výrazně odlišný. Rovněž okna mají velice rozdílné záclony (nebo žaluzii). Zbytek pokoje (asi dvě třetiny) slouží tedy oběma domovům. Dveře vpravo vedou do kuchyně (za scénou je vidět moderní kuchyně), dveře vlevo do ložnice (vidíme taburet a toaletní stolek). Vpředu uprostřed je dlouhý gauč s opěradly; po jeho obou stranách jsou stolky. Na každém je telefon s dlouhou šňůrou, aby se telefonující herci mohli pohybovat. Před gaučem je stolek a dvě křesla, u nichž je koš na papír. V tomto společném prostoru mohou být obrazy, květiny, či jiné ozdoby, ale žádné fotografie. Bytové zvonky mají odlišný zvuk, stejně tak zvonky telefonní.
Když se zvedne opona, jeviště je prázdné, záclony zatažené, ale do šera vnikají paprsky ranního slunce. Hudba hraje Love nad Marriage a následující výstupu je hrán v tempu, protože obě dámy jsou nervózní.
Z kuchyně vyje Mary v noční košili, s hrnkem čaje. Je to malá atraktivní blondýna, ještě jí není třicet. Podívá se na hodinky, odloží čaj, roztáhne záclony, dívá se z okna (manžel má zpoždění), jde rychle k telefonu, začne vytáčet číslo, pak zaváhá a zavěsí sluchátko. Z ložnice vyjde Barbara, nese tác se snídaní. Je to vysoká atraktivní rusovláska, asi pětadvacetiletá. Má na sobě dlouhé vlající negližé. Barbara odloží tác na stolek. Obě dívky stojí vedle sebe, ve stejný okamžik se dívají na hodinky, ale jedna druhou nevnímá (což je také správné, protože Mary je ve Wimbledonu a Barbara je ve Streathamu).
Barbara spěchá ke svému oknu a Mary jde ke svému telefonu. Znovu začne vytáčet číslo, znovu si to rozmyslí a jde k ložnici. Mezitím Barbara roztáhne záclony (nebo vytáhne žaluzie), takže celé jeviště je zalito sluncem. Barbara otevře okno, vyhlédne ven, zavře je a jde ke svému telefonu. Obě ženy zaváhají a ve stejný okamžik se podívají na hodinky. Mary odchází s čajem do ložnice. Barbara začne vytáčet číslo (její manžel není včas doma). Pak si to rozmyslí, zavěsí sluchátko a odnáší tác do kuchyně. Mary se vrací z ložnice, má na sobě župánek. Zavře dveře do ložnice a jde ke svému oknu. Barbara přináší z kuchyně odmašťovač nádobí, postaví jej na stolek, jde ke svému oknu a dívá se ven. Obě ženy odstoupí od oken, uvažují, co dělat. Otevřou dveře do předsíní a rozhlížejí se. Pak dveře zavřou a po další úvaze se ve stejném okamžiku vrhnou k telefonům a vytáčejí 100, což je centrála pro tísňová volání. Sednou si každá na svůj konec gauče a čekají, až se ozve centrála. Hudba pomalu utichne.

Mary Dobrý den. Můžete mi laskavě dát wimbledonskou policejní stanici?

Barbara Dobrý den.

Mary Děkuju vám.

Barbara Prosila bych streathamskou policejní stanici.

Mary Haló?

Barbara Děkuju vám.

Mary Policejní stanice Wimbledon? … Promiňte, že vás obtěžuju, seržante, ale bojím se, že se manželovi něco stalo.

Barbara Policie Streatham? Obávám se o svého manžela.

Mary a Barbara
(současně) John Brown.

Mary Tady je Mary Brownová.

Barbara Barbara Brownová.

Mary Kenilworthská třída.

Barbara Lewinova třída.

Mary Dvacet pět.

Barbara Čtyřicet sedm.

Mary Wimbledon.

Barbara Streatham.

Mary Ano, John Brown. Je to taxikář.

Barbara Je to taxikář.

Mary Ráno jsem se probudila a ještě není doma. Měl se vrátit včera o půlnoci.

Barbara Měl se vrátit teď ráno v půl osmé.

Mary Měl večerní směnu.

Barbara Měl časně ranní směnu.

Mary Normálně bych se tak neplašila, ale on je vždycky na vteřinu přesný.

Barbara On je totiž vždycky a vteřinu přesný.

Mary Samozřejmě jezdí přesčasy. Ale mám strach -

Mary a Barbara
(současně) Že třeba usnul za volantem.

Barbara Do nemocnice?

Mary Ne, tam jsem nevolala.

Barbara Vy byste byl tak hodný?

Mary Děkuju vám.

Barbara To jsem vám velice vděčná.

Mary Naprosto obyčejný člověk.

Barbara Řekla bych průměrný.

Mary a Barbara
(současně) Střední postavy, hnědé vlasy, modré oči - prostě mazel.

Mary Zvláštní znamení?

Barbara Žádné nemá.

Mary Nemá.

Mary a Barbara
(současně) Docela obyčejný mužský… Děkuju vám.

(Ženy zavěsí a zamyslí se. Za scénou se ozve zvonek u Maryina bytu. Mary zareaguje, odloží telefon na stolek a spěchá do předsíně. Během následujícího dialogu Barbara jde k svému oknu a vyhlédne ven. Potom vezme odmašťovač a odejde do kuchyně.)

Mary *(za scénou)* Pane na nebi!

John *(za scénou)* Ahoj!

Troughton *(za scénou)* Za pár dní je jako rybička, paní Brownová.

(Vstoupí seržant Troughton, poněkud přísný neuniformovaný detektiv, který s Mary podpírá ušpiněného Johna, který má na sobě kalhoty a volnou bundu na zip. Vypadá jako normální mužský, což neodpovídá jeho výstřednosti. Hlavu má bohatě zafačovanou. Je trochu v mrákotách, ale snaží se být bystře inteligentní. Troughton zavře dveře.)

Mary *(když vstupují)* Já to věděla, že měl nehodu.

Troughton Jen klid, opatrně.

(Při následujícím dialogu si odvádí Mary Johna na gauč a opečovává ho, i když - protože jí spadl kámen ze srdce - s ním zachází jako se školákem. Oba se posadí na gauč.)

Mary Ty moje chudinko!

John Mně nic není.

Troughton Sem na gauč.

John Jsem úplně v pořádku. Vážně.

Mary Podívejte se, jak vypadá. Broučínku!

Troughton *(říká Mary)* Detektiv seržant Troughton z wimbledonské policie.

Mary Před chvilinkou jsem vám na stanici telefonovala.

Troughton O tom já nic nevím, paní Brownová. Byl jsem teď tři hodiny s vaším mužem ve wimbledonské nemocnici.

Mary *(úsečně)* Johne, když jsem se ráno probudila a ty jsi tu nebyl, to byl tedy pro mě šok. Vždycky tu bývá, nebyl tu poprvé. Co se vlastně stalo, seržante?

Troughton Zdá se, že se vás muž zapletl s nějakými mladými chuligány, viďte?

John *(bystře přikývne)* Ano.

Mary *(ostře)* Ale no tak, Johne! Nejspíš by ti prospěl hrnek kávy, broučínku.

John *(přikývne)* Kávy.

(Barbara se vrací z kuchyně a zavře dveře.)

Mary Smím mu dát hrnek kávy, seržante?

Troughton Jistě. Je jenom trochu v mrákotách, jinak mu nic není.

Mary *(ostře)* Ale no tak, Johne!

(Barbara prochází kolem Troughtona [který ji ovšem nevidí] a dívá se na hodinky.)

Barbara *(ostře)* Ale no tak, Johne!

(Barbara spěchá do ložnice a zavře za sebou dveře.)

Mary Dáte si také kávu, seržante?

Troughton Ne, děkuju. Abych nezapomněl, v nemocnici říkali, že váš muž má brát tyhle prášky.

(Vyndá lahvičku z kapsy a přes Johna ji podává Mary. John se snaží soustředit na prášky a dál se poněkud tupě usmívá.)

Proti bolestem hlavy. Dvakrát denně jeden.

Mary Ty jsi chudáček.

John Ano.

Mary Snídal jsi?

John Ne.

Mary Chceš vajíčko? Malé? Krásné?

John Ne, děkuju.

(Mary jde do kuchyně.)

Mary *(Troughtonovi)* Tak já mu jdu udělat tu kávu. To je od vás velice laskavé, že jste ho odvezl domů.

Troughton Copak by mohl v tomhle stavu řídit? Ale přiznám se vám, že to byl pro mě skvělý pocit sedět v jeho taxíku za volantem. Připadal jsem si, že mám velkou moc, takhle si to svištět, nápis rozsvícený, a ignorovat všechny, co mě chtěli stopnout.

Mary Jsem vám nesmírně vděčná.

Troughton To je to nejmenší. Vždyť váš manžel je hrdina, viďte, pane Brown?

John *(bystře přikývne)* Ano.

Mary Že by udělal něco vynikajícího, to mi na něho nevypadá.

Troughton Náhodou zaválel, paní Brownová. Viďte?

John *(se tupě usmívá)* Ano.

Mary Vždyť je to moula. *(Odejde do kuchyně a zavře za sebou dveře.)*

Troughton *(vytáhne policejní notes)* Nebudu dlouho zdržovat, pane. Jen bych si rád ujasnil několik bodů.

John Výborně!

(Při následujícím dialogu se John rozhlíží, aby se orientoval, a Troughton přechází po pokoji.)

Troughton Tak tedy. *(Dívá se do notesu.)* Včera - asi tak v 23.00 - *(usměje se na Johna)* to je v jedenáct večer - jste jel ve svém taxíku. Je to přece vaše taxi, pane? Jste jaksi jeho majitel, že?

John Promiňte, kolik je hodin?

Troughton *(překvapen)* Třičtvrtě na devět, pane.

John *(se to snaží pochopit)* Třičtvrtě na devět.

Troughton Ale vraťme se do jedenácté hodiny večer. Když jste se zapletl do té výtržnosti.

John Výtržnosti. Ano.

Troughton *(se dívá do notesu)* Vracel jste se domů do Wimbledonu. Jel jste sám, bez zákazníka.

John (*jehož něco trápí, ale ještě nemá jasnou hlavu)* Třičtvrtě na devět ráno?

Troughton Správně. *(Dívá se do notesu.)* A když jste jel kolem stanice metra Wimbledon, viděl jste, že se tam pere nějaká stará dáma se dvěma chuligány.

John Je středa ráno?

Troughton Ano.

John Co se stalo s úterní nocí?

Troughton No tak jednu její polovinu jste strávil na wimbledonské policii a druhou ve wimbledonském špitále.

John *(přemýšlí)* Harmonogram.

Troughton Prosím?

John *(se snaží vzchopit)* Mám dojem, že jsem nedodržel svůj časový harmonogram.

Troughton To mě nepřekvapuje.

John Jsme ve Wimbledonu.

Troughton *(pobaveně)* Správně.

John *(se dívá ke kuchyni)* To byla Mary.

Troughton Ano, právě dělá kávu.

(John vytáhne z náprsní kapsy bundy diář, obrací stránky a kontroluje harmonogram. Troughton se dívá do notesu.)

Stanice metra Wimbledon. Stará dáma, dva chuligáni se jí snaží vytrhnout kabelku.

John *(čte z diáře)* Barbara. Půl osmé ráno.

Troughton Nikoliv. Doreen Spinksová. Jedenáct večer.

(Vejde Mary s hrnkem kávy, zavře za sebou dveře. John schová diář, zářivě se na ni usměje a rozevře náruč. Mary nechala Johnovy prášky v kuchyni.)

Paní Spinksová se pere se dvěma chuligány. Vy zastavíte a běžíte jí na pomoc.

Mary Ale no tak, Johne, vždyť jsi mohl přijít o život.

John Moment, moment. Nejdřív se musím orientovat.

Mary *(postaví kávu na stolek a svléká mu bundu)* Ze všeho nejdřív si půjdeš lehnout. Doopravdy není ve stavu, aby mohl odpovídat na nějaké otázky. A vůbec, jak to, že jste si nevyříkali všechno hned včera večer. *(Položí Johnovu bundu na zadní polštáře gauče a podá mu kávu.)*

Troughton Protože pan Brown nebyl ochoten s námi spolupracovat. Nejdřív nám nechtěl říct, jak se jmenuje. Potom nám nechtěl říct, kde bydlí. K tomu si připočtěte tu hysterickou babku a fakt, že pan Brown každých pět minut ztrácel vědomí.

Mary Ale no tak, Johne.

Troughton Řeknu vám, tóčo. *(Johnovi)* Jen pár otázeček, pane, a hned zmizím.

John Výborně. Můj taxík stojí venku?

Troughton Ano, pane.

John Dobře.

Troughton A vy jste se vmísil do té pranice?

John Ano.

Mary Pitomče!

Troughton Paní Brownová.

Mary Šel se dát zmlátit dvěma vyvrhely lidské společnosti.

John Ne, nešel. Mě třískla ta stará paní. Kabelkou.

Mary Cože? Kráva jedna pitomá!

Troughton Paní Brownová!

John Ona myslela, že patřím k těm chuligánům, chápej.

Troughton To víme, pane Browne. Načež ti dva mladíci utekli.

John Ano. Wimbledonskou třídou.

Troughton Dobrá. Zajímal by mě popis.

John *(usilovně přemýšlí)* Je to hlavní třída s obchody na obou stranách -

Troughton Těch dvou mladíků!

John Všechno se seběhlo strašně rychle. Ta babka mě mydlila kabelkou po hlavě, já se snažil vysvětlit, že jsem jen kolemjedoucí taxikář -

Mary Nemáš se plést, do čeho ti nic není.

(Zazvoní zvonek u jejího bytu.)

Omluvte mě, seržante. *(Odejde do předsíně.)*

John *(se dívá na hodinky)* Už je to všechno? Rád bych vypadnul.

Troughton Ještě jedna maličkost, pane.

John Ano?

Troughton Drobná nesrovnalost. Na policejní stanici jste uvedl jako své bydliště - když už jste se je uvolil nám sdělit a než jste zase omdlel - své bydliště tady, to jest *(dívá se do notesu)* Kenilworthská třída dvacet pět, Wimbledon, Londýn S. W. devatenáct.

John Ano?

Troughton Jenomže v nemocnici - ehm - v nemocnici mají jako vaše bydliště zapsáno - ehm *(dívá se do notesu)*- Lewinova třída čtyřicet sedm, Streatham, Londýn S. W. šestnáct.

John *(zuřivě přemýšlí, až konečně řekne)* Vážně?

Troughton Ano, pane. Nebydlíte přece na dvou místech, že ne?

John *(se zasměje)* Ne.

Troughton Ne. *(Zasměje se.)* Náhodou Streatham není na Riviéře, že ne?

John *(se zasměje)* Ne.

Troughton *(roztomile)* Tak mě napadlo, jestli mi můžete tu nesrovnalost vysvětlit?

John *(se snaží zasmát)* Ne.

Troughton Aha. Čili v nemocnici udělali chybu, že?

John Ano. Noc. Velký spěch. Nejsou lidi. Doktor v ambulanci mladý - sice sympaťák, ale anglicky moc neuměl, tak to trochu popletl. Já jsem asi taky trochu huhňal, to víte, rána do hlavy. Ano. *(Huhňá.)* Kenilworthská třída dvacet pět, Wimbledon, Londýn S. W. devatenáct. A on omylem píše *(napodobuje Inda)* Lewinova třída čtyřicet sedm, Streatham, Londýn S. W. šestnáct.

Troughton Chápu.

(Mary vychází z předsíně a s ní vstupuje Stanley, který má na sobě župan, kalhoty a trepky. Je to "bystrý" pán, jehož bystrost je jen tenounká slupka. Vstoupí bezstarostně do pokoje.)

Mary *(jako by ohlašovala nevítaného hosta*) Přišel Stanley! *(Zavře dveře do předsíně.)*

Stanley Jsi v pořádku, kamaráde?

John Naprosto.

Stanley Ale vypadáš příšerně. *(Troughtonovi)* Stanley Gardner. Bydlím nad nima. Vy jste polda, ne?

Troughton *(chladně)* Detektiv seržant Troughton, wimbledonská policie.

Stanley *(se usměje na Troughtona)* Gratuluju. *(Posadí se vedle Johna.)* Mně už to vylíčil mlíkař. Jak ses pustil do bandy skinů se řetězama.

John Když to musíš vědět, dostal jsem kabelkou.

Stanley Jé! Přihřátí skini, to tu ještě nebylo, seržante.

Troughton Vy jste rodinný přítel, pane?

Stanley Stoprocentně. Půjčuji si od Johna sem tam libru hezkých pár let, viď?

Mary To tedy půjčuješ.

Stanley No. A za pár let je začnu splácet. *(Směje se vlastnímu vtipu, ale Troughton se nebaví.)* Takže mlíkař neměl pravdu, ne?

Mary John byl statečný. Snažil se zachránit jednu starou paní před dvěma chuligány a dostal ránu do hlavy.

Stanley Fakt?

John *(si sáhne na hlavu)* Teď už tam skoro nic není.

Stanley Moc toho tam nikdy nebylo. *(Troughtonovi)* Normálně to je neškodný suchar.

Troughton Nepřijdete náhodou pozdě do práce?

Stanley *(znechuceně vstane)* Do práce? Já jsem předmět vládní statistiky.

Troughton Prosím?

Stanley Jsem přechodně nezaměstnaný.

Troughton Aha.

Stanley Jenže uvažuju o tom, že budu trvale nezaměstnaný.

Troughton *(chladně)* Doopravdy?

Stanley Jo. Vyhovuje mi pracovní doba.

Troughton *(ignoruje Stanleyho)* Já žádné další otázky nemám, pane. Poslechněte manželku a odpočiňte si.

Stanley Jo, ty si odpočiň, Johne, ať se může seržant věnovat svým povinnostem. Jestlipak víte, seržante, že ve Wimbledonu je každých pět minut sražen k zemi nějaký člověk?

Troughton *(na něhož otázka neudělá žádný dojem)* Doopravdy?

Stanley Jo. A ten člověk už toho začíná mít plné zuby.

(Zasměje se vlastnímu vtipu, ale Troughton ho zacouvá do křesla.)

Troughton *(přísně)* Kdyby tu žilo víc lidí jako je váš přítel, klesla by u nás kriminalita.

Stanley Pochopitelně.

Troughton Jistě vám způsobil starost, paní Brownová, ale jak jsem řekl, váš manžel je hrdina. Předpokládám, že se na vás sesypou reportéři od novin.

John *(vstane)* Reportéři?

(Mary ho opět posadí.)

Troughton A kdybyste si ještě na něco vzpomněl, co se týká těch dvou chuligánů, nechám vám tu své telefonní číslo. *(Píše do notesu.)* Můžete mě volat kdykoliv. Anebo nechat vzkaz.

Mary Děkuju vám seržante.

(Bere si od Troughtona list, který vytrhl z notesu, a pokládá jej na stůl k telefonu.)

Troughton Takže na shledanou, pane Browne. Paní Brownová.

Mary Já vás vyprovodím.

Troughton *(chladně)* Sbohem, pane.

Stanley *(žoviálně)* A nedělejte si z toho hlavu, seržante, já nevěřím ani polovic z toho, co o vás poldech píšou noviny.

Troughton *(se zastaví a otočí se)* Pan Gardner, pane, že?

Stanley Jo. Ale klidně mi říkejte Stanley.

Troughton *(s kamennou tváří)* Já vím, jak vám mám říkat, pane.

(Odejde s Mary, která zavře dveře.)

Stanley *(šťastně vstane a jde k Johnovi)* Ráno za námi a ještě jsme ani nesnídali. *(Vezme si Johnovu kávu.)* Děkuju. *(A vypije ji.)*

(Zazvoní Maryin telefon. John chce zvednout sluchátko, ale Stanley je blíž, John se dívá na hodinky a obléká si bundu.)

Stanley Byt Johna Browna… Ne, já ne… On je, ale v tuto chvíli nemůže… Jů Pí Aj? Co to je? … Aha.

John Kdo to je?

Stanley Jů Pí Aj. Pst *(telefonuje)* Prima… Jo. Byt A, Kenilworthská třída dvacet pět, Wimbledon, S: W. devatenáct… Fajn. Nashle. *(Zavěsí sluchátko.)* Volala Jů Pí Aj.

John Co je to?

Stanley United Press International. Agentura dodávající zprávy novinám.

John *(zděšeně)* A ty jsi jim dal mou adresu?

Stanley Jo. Ten policajt měl pravdu. Bude z tebe hrdina.

John Já je nepřijmu.

Stanley A proč ne? Malý rozhovor, možná fotografii.

(Mary se vrací z předsíně, zavírá za sebou dveře a jde ke kuchyni.)

John *(chraplavě)* Fotografii. Mary, pro nikoho nejsem doma.

Mary Cože?

Stanley Teď telefonovala novinová agentura. Posílají sem reportéra.

John Drzouni jedni drzí!

Mary V nemocnici mu dali prášky. Já je přinesu. *(Odejde do kuchyně.)*

John *(za ní křičí)* Ale já stejně nejsem pro nikoho doma!

Stanley Hoď na to klídek, kamaráde.

(Posadí Johna do křesla.)

John *(vstává)* Stanley, ty ničemu nerozumíš.

Stanley To máš tedy pravdu. Když si uvědomíš, jaké hovadiny se v novinách píšou, tak si zasloužíš být na první straně.

John *(odtrhuje Stanleyho od kuchyně)* Stanley! V žádných novinách nesmí být o mně ani slovo. Až sem přijedou, musíš si je vzít na starost sám. Řekni jim, že jsem to nebyl já, že jsi to byl ty. Řekni jim, co chceš.

Stanley O čem ksakru mluvíš?

John To by byl můj konec.

Stanley Kdyby se o tobě psalo v novinách?

John To by byl můj konec u Barbary.

Stanley Proč by to měl být - *(zarazí se)* kdo je Barbara?

John Dáma.

Stanley Dáma. *(Dochází mu to.)* Jejeje. Johnny zlobí, Johnny je nezbeda. Takže Barbara je holčička bokem, jo?

John Ale vůbec žádná holčička. Mnohem víc.

Stanley Víc vyvinutá? *(Naznačí velké poprsí.)* Prima.

John *(stáhne Stanleyho na gauč. Oba muži si uvědomují, že Mary může každým okamžikem vstoupit)* Stanley! Kdyby se Barbara dočetla v novinách, že žiju s Mary ve Wimbledonu, vypuklo by peklo!

Stanley Proč?

John Protože já žiju s Barbarou ve Streathamu.

Stanley Omyl, brácho, ty žiješ s Mary ve Wimbledonu.

John To taky.

Stanley *(tupě)* Ty máš dvě bydliště, kde jsi doma?

John Ano.

Stanley Jedno tady s Mary?

John Ano.

Stanley A jedno s přítelkyní ve Streathamu.

John Ano. Až na to, že Barbara není moje přítelkyně.

Stanley Tak co je to? Shetlandský poník?

John To je moje žena.

Stanley Promiň, nerozumím.

John Barbara a já jsme manželé.

Stanley Mary a ty jste manželé.

John To taky.

Stanley *(ohromen)* Ty máš dvě manželky?

John Ano.

Stanley A dvě bydliště, kde jsi doma?

John Ano.

Stanley Pane na nebi, já myslel, že jsi normální.

John Ano.

Stanley *(vrtí nevěřícně hlavou)* Já tomu nemůžu věřit.

John Mě samého to pořád překvapuje.

Stanley A ty si prostě poletuješ mezi Wimbledonem a Streathamem jako sexuálně přebujelý čmelák, jo?

John Tak nějak.

Stanley Ale brácho, Streatham. To je prakticky za rohem.

John Taxíkem čtyři a půl minuty.

Stanley Ježkovy zraky.

John V tom je právě ta velká výhoda.

Stanley Neříkej!

John Podívej. Jezdit s taxíkem není jako obyčejné zaměstnání. Neobvyklá pracovní doba. Ranní směna. Odpolední směna. Večerní směna. Noční směna.

Stanley Snad abychom byli vděční, že nejsi pilot mezikontinentálních avionů. Co výdaje? Vždyť tě to musí stát majlant.

John Vlastně ani ne. Mary i Barbara jsou zaměstnané. A já moc kapesného nepotřebuju.

Stanley Nemáš čas utrácet.

John No, buď jezdím s taxíkem a spěchám, abych už byl v posteli s Mary, nebo jezdím taxíkem a spěchám, abych -

John a Stanley
(současně) - už byli v posteli s Barbarou.

Stanley A co děláš, když máš volný den?

John Spím, hodně spím.

Stanley No jo. - Ty ses doopravdy s oběma oženil?

John Ano. Nejdřív jsem si vzal Mary. Svatba byla před třemi lety v kostele. A čtyři měsíce po ní jsem se seznámil s Barbarou.

Stanley Čtyři měsíce?

John Tiše! Nastoupila mi u nádraží Victoria. Byla na dovolené ve Worthingu, a tak jsme si začali při jízdě povídat. Od nádraží až do Streathamu, kde měla byt. Pomohl jsem jí odnést kufry nahoru a ještě jsme si trochu povídali a ona se mě zeptala, jestli nemám chuť na šálek čaje. Já jsem řekl, že mám. A tak jsme si povídali. A pak se mě zeptala, jestli nemám chuť přijít na čaj i zítra, a já jsem řekl, že přijdu, a přišel jsem. A tak druhý den jsme si zase povídali -

Stanley Škoda, že ses při tom zatraceném povídání nezmínil taky o Mary.

John No a jeden šálek čaje vedl k druhému a třetímu a já jsem tak říkajíc podlehl situaci. A když už jsem se nezmínil o Mary hned na začátku, potom jsem teprve nevěděl, jak o ní začít mluvit.

Stanley Takže jsi požádal Barbaru, aby si tě vzala.

John Ne. Ona požádala mě.

Stanley Pane na nebi!

John No - a já neměl to srdce ji odmítnout.

Stanley Cože?

John Tak jsme se vzali ve Streathamu na radnici.

Stanley A ty ses nastěhoval k Barbaře.

John Ano.

Stanley A přitom pořád žiješ tady s Mary.

John Jak už jsem řekl, chce to přesný harmonogram.

Stanley A pekelnou vitalitu. Nechápu, jak to dokážeš. Já se svou energií stačím maximálně uspokojit jednu slečnu a hlásit se na pracovním úřadě.

John Heleď, já musím okamžitě za Barbarou, jinak umře strachy. Vždycky jsem přesný na vteřinu.

Stanley Už je mi jasné, proč potřebuješ ten harmonogram.

John Měl jsem se vrátit z časně ranní směny v půl osmé. *(Vytáhne diář.)*

Stanley K Barbaře do Streathamu.

John Ano.

Stanley *(vezme diář)* Co znamenají ta písmena?

John Píšu si ten harmonogram v šifrách.

Stanley "S.S.M."?

John Sobota s Mary.

Stanley "P.D.B."?

John Půl dne Barbara.

Stanley "D.P.B.O.P.M."

John Do půlnoci Barbara, od půlnoci Mary.

Stanley "Č.I.Č.A."

John Abych nezapomněl odvést kočku ke zvěrolékaři.

(Mary se vrací s lahvičkou prášků a sklenkou vody a zavírá za sebou dveře. John rychle uklízí diář a usmívá se nevinně na Mary.)

Mary Tady jsou, zlato. Jeden prášek tě uklidní.

Stanley Snad abys jich spolykal celou flaštičku.

(John se na něho zuřivě podívá, vezme si prášek, lahvičku strčí do kapsy.)

Mary Jenom jednu. A teď hajdy do postele.

John Já nemůžu.

Mary Ale můžeš. Utrpěl šok, viď, Stanley?

Stanley Všichni jsme utrpěli šok.

John *(se dívá zuřivě na Stanleyho)* Já si nemůžu dovolit propást kšeft.

Mary V tomhle stavu nemůžeš řídit auto.

John Půl dne klidně.

Mary Stanley, ten má energie za dva.

Stanley *(se směje)* To teda má.

(John se opět dívá zuřivě.)

Mary Dobře. Dám ti s sebou do krabice něco k jídlu. *(Odchází ke kuchyni.)*

John *(jde za ní)* Nezdržuj se. Já už potřebuju sedět za volantem.

Mary Dostaneš s sebou studený oběd, jinak tě nepustím.

John *(ji obejme)* Přijdeš pozdě do zaměstnání.

Mary Já už jsem se rozhodla. Dneska do kanceláře nepůjdu.

John Že ne?

Mary A Stanley, ty máš nejvyšší čas najít si nějakou práci.

Stanley Uvažuju o tom, že se dám taky na taxikařinu.

Mary Vážně?

Stanley Začínám uznávat její atraktivní výhody.

(Mary odejde do kuchyně a John rychle zvedne sluchátko.)

John *(vytáčí číslo)* Prosím tě, nech si ty své chytré řeči. Nebo všechno pokazíš.

Stanley Promiň, ale začínám tě vidět úplně novýma očima. *(Zasměje se.)* Ty jsi ale mrcha jedna chlípná!

John Hele, běž si povídat s Mary, ať můžu zavolat Barbaře.

Stanley *(vstává)* Barbaře?

John Musím jí říct, že jsem v pořádku, než odejde do zaměstnání.

Stanley *(jde ke kuchyni.)* Do prdele práce!

John Tahle záležitost mi ale udělala čáru přes rozpočet. Postarej se, ať sem Mary nechodí.

Stanley Tomu se říká život.

(Stanley odejde od kuchyně. John sedí na Maryině konci gauče. Barbaře zazvoní telefon.)

Barbara *(přispěchá z ložnice, zavírá dveře a zvedá sluchátko)* Haló?

John *(si telefonuje s Barbarou)* Ahoj, miláčku.

Barbara *(si telefonuje s Johnem)* Chrobáčik! Kde jsi? Máš půldruhé hodiny zpoždění. *(Posadí se na svůj konec gauče.)*

John Promiň, miláčku. Taxík mi vyplivl.

Barbara Proč jsi nezavolal dřív?

John Nemohl jsem se dostat k telefonu. Vezl jsem zákazníka na letiště do Gatwicku a v polovině cesty nazpátek mně vůz chcípnul.

Barbara A odkud voláš teď?

John Ale z - jedné farmy. Lišky tu dávají dobrou noc. Je to u silnice A 23.

Barbara A co to máš s hlasem?

John Nechci vzbudit farmářovu ženu.

(Stanley se vrátí z kuchyně, zavře dveře a jde k Johnovi.)

Barbara Jsi v pořádku? Neměl jsi žádnou nehodu, viď že ne?

John V naprostém pořádku, jen trochu zmatený.

Stanley Hele -

John *(vyskočí)* Je!

Barbara *(reaguje na výkřik ze sluchátka)* Co se děje?

John Momentík, právě přišel ten farmář.

Stanley Farmář? *(Ohlíží se po nějakém farmáři.)*

John *(s telefonem v ruce jde ke Stanleymu)* Vteřinku, cibuličko.

Stanley *(se směje)* Cibuličko!

John Co chceš?

Stanley Vzkaz od jedničky.

John Jaký?

Barbara Johne, jsi tam?

John Jsem. Ten farmář se mě na něco ptá. - Tak o co jde?

Stanley Mary se dává ptát, jestli chceš sendvič se sýrem a čalamádou nebo s vajíčkem a rajčetem.

John Mně je to jedno.

Stanley Nechceš se napřed zeptat, co ti dá dvojka k večeři?

John Jeden ten a jeden ten.

Stanley A chceš do termosky čaj nebo kafe?

John *(omylem do telefonu)* Kafe!

Barbara Kafe?

John Promiň, miláčku, já jsem mluvil s farmářem. On je trochu - no - přece víš, jací jsou ti venkovani.

Stanley *(napodobuje nářeční ráčkování)* Občerstvení s kafem servírujem expres. *(Odejde do kuchyně a zavře za sebou dveře.)*

John *(se opět posadí)* Farmář mi právě ohlásil, že mi automobilová asociace spravila vůz. Takže já jedu, miláčku. Chtěl jsem tě zastihnout, než odejdeš do kanceláře.

Barbara Dneska nikam nejdu.

John Že ne?

Barbara To přece víš, ty si taky bereš volno.

John Já volno? *(Listuje rychle v diáři.)*

Barbara Máme to naplánované už dávno. Ty i já. *(Svůdně)* Budeme se celý den povalovat a lenošit.

John *(čte z diáře)* Ano, správně. C.D.M.S.B.

Barbara C.D.M.S.B.?

John Celý den mazlení s Barbarou.

Barbara Ty trumbero. Neříkej, že jsi na to zapomněl.

John Nezapomněl. Jenom z toho taxíku jsem trochu na větvi.

Barbara Tak chvátej domů.

John Už letím. Za deset minut jsem u tebe.

Barbara *(překvapeně)* Za deset minut?

John *(se vzpamatuje)* Jistě. Z A 23 odbočím na M 23 a jsem ve Streathamu natotata.

Barbara Jeď opatrně. Já tě chci zdravého a celého, klacku.

John Jistě.

Barbara Už to taky na tebe leze?

John *(se dívá úzkostlivě na dveře do kuchyně)* Trochu.

(U Mary zazvoní zvonek.)

Moment, někdo zvoní.

Barbara No a?

John Ehm? Nic nic nic. To se mě netýká. *(Volá do kuchyně.)* Nedejte se rušit, já otevřu sám. - Čau, miláčku, já jedu. A nevychladni mi, nikde. Čau.

Barbara Ty, Johne.

John Co ještě?

Barbara Měl bys zatelefonovat streathamské policii.

John Policii?

Barbara Nebo to mám udělat já?

John Proč by se mělo volat na policii?

Barbara Já jim totiž ráno hlásila, že tě pohřešuju.

John Já že jsem pohřešovaná osoba?

(Opět zazvoní zvonek u dveří.)

Nic nedělej, já ti hned zavolám. *(Omylem nezavěsí sluchátko, ale jen je odloží na opěradlo gauče. Volá do kuchyně.)* Já otevřu.

(John běží do předsíně, zavírá za sebou dveře. Z kuchyně vejde Mary, utírá si ruce do utěrky.)

Barbara *(do telefonu)* Johne?

Mary Miláčku, co se děje?

Stanley *(se objeví ve dveřích kuchyně. Vtipkuje)* Ženská patří do kuchyně, tak se tam vrať.

Mary Měla jsem dojem, že John volal. *(Uvidí vyvěšený telefon.)* Ale! *(K Stanleyho zoufalství zvedne sluchátko.)* Haló?

Barbara Haló?

Mary Mluvíte?

Barbara Pochopitelně. Já čekám.

Mary Na koho?

Stanley *(vezme Mary sluchátko)* Na mě!

Barbara Na manžela!

Stanley To je otrava, že nemám nahoře vlastní telefon. Ale John tvrdil, že to nebude vadit. Týká se to zaměstnání.

Mary *(stále sleduje Stanleyho, který se jí snaží uniknout)* Výborně.

Stanley *(telefonuje s Barbarou)* Haló!

Barbara Haló?

Stanley Děkuju, že jste nezavěsila. U aparátu Stanley Gardner.

Barbara Vy jste ten farmář?

Stanley *(ráčkuje)* To bych prosil. Vy jste se mnou chtěla mluvit?

Barbara Ne, nechtěla.

Stanley Správně. Tak spusťte, vaše nabídky mě zajímají.

Barbara Já vám nerozumím.

Stanley *(k Mary)* Ať ti nepřekypí kafe.

Mary *(se nehýbá z místa)* Nepřekypí.

(Stanley ji postrkuje ke kuchyni.)

Barbara Pane Gardnere! Haló!

Stanley Jistěže mám zájem, obrovský zájem.

Barbara O co máte zájem?

(Mary odejde do kuchyně.)

Stanley O - o - *(Zavře za Mary dveře.)* Promiňte, může vám pan Brown zavolat?

Barbara Raději na něho počkám, když dovolíte. Nic se panu Brownovi nestalo, že ne?

Stanley Ne. Má jen lehký otřes mozku.

Barbara Otřes mozku?

Stanley Už se mu vede dobře. Venkovský vzduch dělá divy!

Barbara Co se vlastně přihodilo? John říkal, že se nijak nezranil.

Stanley Podívejme se.

Barbara Tvrdil, že se mu jen porouchalo auto.

Stanley Porouchalo, porouchalo.

Barbara Tak jak mohl dostat otřes mozku?

Stanley Praštil se do hlavy.

Barbara Do hlavy?

Stanley Narazil u nás na stropní trám.

Barbara Ne!

Stanley Jo. Solidní dubový trám ze šestnáctého století.

John *(přiběhne z předsíně)* Přišel ten zatracený novinář.

Stanley *(mu podává telefon)* Vyřídíš si to sám?

Barbara *(vstane a začne zlostně přecházet)* Haló!

John *(strká Stanleyho do předsíně)* Je z United Press Association. Prosím tě, zbav mě ho!

(Strčí ho do předsíně, zavře za ním dveře.)

Barbara Haló!

John *(tiše)* Ahoj, zlato. Já myslel, že už jsi zavěsila.

Barbara Johne, ty jsi zraněný?

John Já zraněný?

Barbara Na hlavě.

John To jsem.

Barbara Farmář říkal, že ses praštil o jeho trám.

John *(cedí skrz zuby)* Farmář by měl laskavě držet hubu!

Barbara Neměla bych sjet k panu Gardnerovi na farmu a vyzvednout si tě?

John Ne! Já jsem úplně v pořádku. Co jsi to vykládala o policii?

Mary *(vstoupí z kuchyně s termoskou a krabicí se sendvičí. Zavře dveře a jde k Johnovi)* Tady to máš.

Barbara Telefonovala jsem streathamské policii.

John *(se podívá na okamžik na Mary a pokračuje příjemně do telefonu)* Jestli chvilku počkáte, já vám farmáře seženu.

Barbara Já žádného farmáře nechci!

John Samozřejmě. Pan Gardner si vás hned vezme.

Barbara Johne!

Mary To je ten hovor pro Stanleyho?

John Ano.

Mary Ty jsi ale říkal něco o nějakém farmáři.

John No jistě. Volá jedna paní, která má farmu. A ona si myslí, že Stanley má zájem o místo farmáře.

Mary *(se směje)* Farmáře?

John *(se přestane smát)* Protože - no - protože on se jmenuje Gardner, ona to vyslovuje Žárdnér, to si plete se žardiniérou, žardiniéru si plete se

záhonem a tak je přesvědčena, že Gardner je zahradník, který pěstuje zeleninu ve velkém, a proto mu říká farmář. Ona to má v hlavě trochu popletené.

Barbara Jsi tam vůbec?

John *(telefonuje)* Už jde. Mám dojem, že to vezme, jestli ovšem nebude muset vstávat příliš brzo.

Barbara Cože!?!

(Stanley se marně snaží zabránit reportérovi s fotoaparátem ve vstupu.)

Stanley Jsme v Anglii, tady platí můj dům, můj hrad!

Reportér Já dělám jen svou práci, šéfe! Potřebuju fotku.

Barbara Johne?

John *(reportérovi)* Koukej zmizet!

Barbara Koukej zmizet?

John *(něžně do telefonu)* Oukej, z mý zedraný kůže ti udělám kabelku.

Stanley O žádnou publicitu nestojí! Už jsem vám to říkal!

Reportér A já zase říkám, senzace je senzace! Vy jste paní Brownová?

Mary Ano.

Barbara *(současně)* Johne?

John *(do telefonu)* Farmář už jde.

Reportér Stoupněte si pěkně vedle manžela, ták - *(přistrčí Mary k Johnovi)*

John Ne!

(Okamžitě skočí a zaboří obličej do polštářů gauče. Zároveň odhodí telefon, který Stanley zachytí.)

Jau! Má hlava! *(Posadí se na zem.)*

Mary *(běží k němu a obejme ho)* Miláčku!

Barbara Johne, jsi tam?

Reportér Hele! Výborně! *(Vyfotografuje je s bleskem.)*

John Hele!

Reportér To ještě stihne první vydání Standardu.

John To tedy nestihne

(John vyskočí. Reportér utíká pryč, John za ním.)

Mary Johne!

(Mary utíká za Johnem. Pokřik těchto tří zaniká, jak mizí v dálce. Ticho.)

Stanley *(telefonuje s Barbarou)* U telefonu farmář.

Barbara Kde je manžel?

Stanley Zrovna teď si odskočil.

Barbara Měl nějakou nehodu?

Stanley Ne, určitě tam doběhl včas. Nezlobte se, já končím. Musím podojit krávy.

Barbara Pane Gardnere, buďte tak laskav, potřebuju ihned mluvit s manželem.

Stanley Tak to budete muset křičet, záchod je na druhém konci ječmene.

Barbara Vyřiďte mu tedy, aby mě zavolal.

Stanley Vteřinku, jen co najdu kousek papíru.

(Vezme si lístek, na který si Mary předtím napsala Troughtonovo číslo.)

Barbara On to číslo zná!

Stanley Jaké to je?

Barbara Šest set sedmdesát čtyři - třicet jedna - nula pět.

Stanley *(si zapisuje na druhou stranu lístku)* Šest set sedmdesát čtyři - třicet jedna - nula pět.

Barbara Volačka je nula dva.

Stanley To nepotřebuju.

Barbara Potřebujete, nejste v Londýně.

Stanley Máte pravdu, nejsem. *(Nechá lístek na stole.)*

Barbara Ať mi okamžitě zavolá.

Stanley Jenomže on třeba jak doodskočil, tak hned odjel.

Barbara Já chci jen vědět, co mám dělat s policií.

Stanley S jakou policií?

Barbara Snad abych jim zatelefonovala, že je v pořádku.

Stanley Nikam netelefonujte!

(U Barbary zazvoní dveřní zvonek.)

Barbara Musím jít.

Stanley Nikam nechoďte!

Barbara Já vám nerozumím.

Mary *(se přiřítí z předsíně)* Stanley!

Stanley Tak na shledanou, na shledanou. Plaší se mi slepice.

(Stanley zavěsí. Barbara jde otevřít.)

Mary On ho praštil!

Stanley Ten vazoun praštil Johna? No nazdar.

Mary Ale ne, John praštil jeho.

Stanley A kde je John teď?

Mary Nevím. Skočil do vozu a odjel.

Stanley Neříkejte!

Mary Doufám, že nehoní toho reportéra.

Stanley Nejspíš jede rovnou za - *(Chce říct "rovnou za Barbarou", ale včas se vzpamatuje.)*

Mary Za kým?

Stanley Za nosem.

Mary Jenom si vezmu něco na sebe a pak toho Johna vyřeším.

(Mary jde do ložnice. Stanley se podívá na Barbařino číslo a vytáčí je. Barbara se vrací s Porterhousem a zavírá dveře.)

Porterhouse Omlouvám se, jestli jdu v nevhodnou chvíli, paní Brownová.

Barbara Úplně v pořádku. To je kvůli manželovi?

Porterhouse Už jsme spolu mluvili. Já jsem od streathamské policie, detektiv seržant Porterhouse.

(Barbaře zazvoní telefon.)

Barbara Promiňte.

Porterhouse Samozřejmě.

Barbara *(zvedá telefon)* Posaďte se prosím.

Porterhouse Díky.

Barbara *(telefonuje se Stanleym)* Haló!

Stanley To jsem zase já, ten farmář.

Barbara Ale!

Stanley Musím rychle, protože se mi hřebí prase.

Barbara Já chci mluvit s panem Brownem.

Stanley Za pár minut je u vás, tak ať se děje, co se děje, nevolejte policii.

Barbara Policejní seržant už je tady.

Stanley Cože?

(Mary vstoupí v letních šatech, Stanley ji nevidí.)

Tak policii řekněte, že je všechno oukej.

Mary Policii?

Stanley *(uvidí Mary)* Mockrát děkuju, ale o práci v policejním sboru nemám zájem.

Barbara V policejním sboru?

Stanley Ale jestli není obsazené to místo farmáře, tak to beru. *(Zavěsí.)* Zatracený úřad práce! Dělat policajta, slyšelas to někdy?

Barbara Haló!

Mary Já jedu hledat Johna. Zřejmě ta rána do hlavy byla vážnější, než jsme mysleli. *(Odchází do předsíně.)*

Stanley Mary!

(Běží za ní. Z Barbařiny předsíně vstoupí udýchaný John a zůstane stát ve dveřích. Barbara zavěsí sluchátko.)

Porterhouse Něco se stalo, paní Brownová?

Barbara Ne, myslím, že ne.

Porterhouse Ráno jste nám volala kvůli manželovi. My jsme tedy obtelefonovali všechny blízké nemocnice.

Barbara Děkuju, ale už jsem s ním ve styku.

Porterhouse Nicméně, je tu pár věcí, které bych si rád objasnil.

John *(zavře za sebou dveře. S předstíranou nonšalantností)* Ahoj, pusíku.

Barbara *(užaslá)* Srdínko moje! *(Obejme ho.)*

John Promiň, že jsem se opozdil.

Barbara Jak to, že jsi tu tak brzo?

John Silnice byly úplně prázdné.

Barbara A co ta hlavička, můj malý šašíku?

John *(se směje)* To nic není.

Barbara Johne, tenhle pán je od streathamské policie.

John *(smích ho přejde)* Od streathamské policie?

Porterhouse Detektiv seržant Porterhouse.

John Báječně! Znamenitě! Takže vidíte, já už jsem zpátky, zdravý na těle i na duchu jako řípa. Děkuju za návštěvu.

Porterhouse Kdybych si mohl jen vyjasnit několik bodů, pane.

John Jenomže abych řekl pravdu, mně není dvakrát dobře. To víte, rána do hlavy -

Porterhouse Já vím, kabelkou, viďte?

John *(váhá)* Kabelkou?

Porterhouse *(se dívá do zápisníku)* John Brown. Ambulance. Nemocnice Wimbledon. Otřes mozku. Krevní podlitiny. Nástroj zhmoždění: dámská kabelka.

Barbara Johnny!

John *(se dívá do policistova notesu)* Shoda okolností!

Porterhouse Jaká shoda okolností, pane?

John Dva Johnové Brownové. Oba mají rozbitou hlavu. Jeden a týž den.

Barbara Takže to nejsi ty?

John Vůbec ne. Jen si všimni. John Brown. Absolutně obyčejné jméno. *(Dívá se do Portehousova zápisníku.)* Tady vidíš, že jde o někoho jiného. Ten se dostal do sporu s jednou starou paní, dvěma chuligány a dámskou kabelkou. Kdežto já se praštil o starý dubový trám.

Porterhouse Takže dnes časně ráno jste ve Wimbledonu nebyl -

John Nebyl.

Porterhouse - a žádný taxík jste neřídil.

John Taxík?

Porterhouse *(se dívá do zápisníku)* Tady se říká, že ten hoch je taxikář.

Barbara Ne!

John *(studuje zápis)* Taková náhoda! - Už to mám, už chápu.

Porterhouse Co chápete, pane?

John Podle vašich poznámek byl tenhle pan Brown propuštěn z wimbledonské nemocnice v půl deváté ráno.

Porterhouse Správně.

John Čili jsem to nemohl být já. Já byl v té době mimo Londýn. Vždyť jsem ti přece telefonoval z té farmy, vlaštovičko.

Barbara Ano. Jenže ta farma byla nějaká divná.

John Jistě. Byla to zvláštní farma. - Seržante, mockrát děkuju za vaši námahu.

Porterhouse Ještě jedna věc, pane.

John Copak?

Porterhouse Naši kolegové od wimbledonské policie odvezli pana Browna domů do Wimbledonu.

John Asi v tom Wimbledonu bydlí.

Porterhouse Jistě. Až na to, že podle záznamů z nemocnice tenhle druhý John Brown bydlí na Lewinově třídě čtyřicet sedm, Streatham, Londýn S. W. šestnáct.

Barbara To je přece naše adresa, Johne!

John *(studuje Porterhousovy poznámky)* To je tedy náhoda.

Porterhouse Já si to taky myslím.

John Už je mi to jasné!

Porterhouse Ano, pane?

John *(horečně uvažuje)* Důvod, proč wimbledonská nemocnice uvedla jako bydliště toho druhého pana Browna moji adresu, je ten, že - je to pár dní - jsem v jejich nemocnici byl a oni se tam spletli.

Barbara Ale to jsi mi zamlčel, kocourku.

John Nestálo to za řeč, kočičko. Zaskočil jsem si k nim na ambulanci. *(Porterhousovi)* Kontroloval jsem svíčky a praštil jsem se o kapotu do hlavy.

Porterhouse Ta vaše hlava má ale strašnou smůlu.

John No. Mně se to stává pořád. Nebyl jsem v té ambulanci ani pět minut. Byla to sice prkotina, ale samozřejmě, že si mé bydliště napsali. Což všechno vysvětluje.

Porterhouse Myslíte?

John Samozřejmě. V nemocnici mají dvě adresy: tu moji od ondyno, a toho druhého Browna ode dneška od rána. Pochopitelně, že ten druhý John Brown žádá policii, aby ho odvezla do Wimbledonu, vždyť tam taky bydlí. Ale pak! Nemocnice je požádána o sdělení adresy toho druhého

Browna, oni nalistují špatnou stránku knihy příjmů a co vidí? "John Brown, povolání: řidič taxislužby, utrpěný úraz: odřenina lebky". Nadiktujou vám klidně mou streathamskou adresu a vůbec si neuvědomují, že hned na další stránce je adresa toho druhého taxikáře: "John Brown, povolání řidič taxislužby", který před chvilkou odjel domů do Wimbledonu.

Porterhouse *(se chvíli nechápavě dívá a pak řekne)* Asi to bude doopravdy vysvětlení.

John Určitě. Můžete případ uzavřít.

(Vede Porterhouse ke dveřím.)

Barbara Omlouvám se, že jsem vás obtěžovala, seržante.

Porterhouse Nic se nestalo, madam.

Barbara Doprovodím vás.

Porterhouse Děkuju. - Mimochodem, pane. Ta vaše hlava.

John Ano?

Porterhouse Kde jste si dal to zranění ošetřit?

John Které? Třísknutí o kapotu nebo třísknutí o trám?

Porterhouse O trám, pane. Jde o vaši poslední nehodu. V které nemocnici vás ošetřili?

John V žádné. Farmářova manželka je bývalá zdravotnice a ta mě ošetřila sama.

Porterhouse Říkáte bývalá zdravotnice?

John Ano. Mám prostě štěstí. Když padám, vždycky padnu do měkkého.

Porterhouse Gratuluju. Doufám, že dáváte pozor, aby to nebylo taky mazlavé.

(Porterhouse se zdvořile usměje a odchází vyprovázen Barbarou. John sedí a studuje svůj diář. Z Maryiny předsíně vstoupí Mary se Stanleym, který je ještě pořád v županu.)

Mary John by doopravdy neměl sedět za volantem, Stanley. Měla jsem si dupnout.

Stanley Nic se mu nestane.

Mary Já vím co: zavolám na wimbledonskou policii tomu seržantu Troughtonovi.

Stanley Být tebou, tak to nedělám.

Mary Někde mi tu nechal své číslo. *(Zvedne lístek.)* Že prý bude u telefonu on sám nebo některý jeho kolega. *(Vytáčí Barbařino číslo.)*

Stanley John se bude velice zlobit, že do toho zatahuješ policii.

Mary Mám strach, že někde něco provede. Měli si ho v té nemocnici nechat na pozorování.

Stanley V tom s tebou naprosto souhlasím.

(U Barbary zazvoní telefon. John jej zvedne.)

John Ano?

Mary Dobrý den. Tady je Mary Brownová. - Haló!

Stanley Co je?

Mary Já nevím. Někdo zvedl sluchátko a teď do něho funí. Haló!

(John stále neví, jak se zachovat. Stanley vezme Mary sluchátko.)

Stanley Haló! U telefonu je Stanley Gardner. - Haló! - Pořád tam funí. Aspoň víme, že žijou. *(Vrátí sluchátko Mary a prohlíží si lístek.)*

Mary *(do telefonu)* Je tam někdo?

Stanley Mary, které z těch dvou čísel jsi volala?

Mary Tohle. Šest set sedmdesát čtyři třicet jedna nula pět.

Stanley Dovol. - Haló! Tady je Stanley Gardner. Wimbledone, ozvěte se! Gardner volá Wimbledon, SOS, SOS, SOS!

John *(telefonuje)* Co se, ksakru, děje?

Stanley Konečně Wimbledon. - Mají poruchu v centrále. - Můžu mluvit s nějakým vaším kolegou?

John Mým kolegou?

Stanley Nebo přímo se seržantem, jestli tam je.

John Zbláznil ses, nebo co.

Stanley Ne, nic takového - Předává mě svému kolegovi. - Dobrý den, konstáble.

John Konstáble? Proboha věčného, na co si tu hraješ, Stanley?

Stanley Volám jménem paní Brownové. Má veliké starosti o chování svého manžela.

John Jak jsi, k čertu, získal tohle číslo?

Mary Ukaž, já si s ním promluvím sama. - Dobrý den, konstáble. Můžete mi laskavě zavolat seržanta Troughtona?

(Z její předsíně vstoupí Troughton. Stanley ukáže, že má být zticha a odvede ho do kuchyně. Nic z toho Mary nevidí. Obrací se k místu, kde stál Stanley.)

To je směš - Stanley!? - Haló!

(John zavěsí telefon, Mary znovu vytáčí číslo.)

Barbara *(vstoupí za Johnovými zády)* Ahoj, žabáčku.

John Je!!! *(Strachy praští telefonem o stůl.)*

Barbara *(překvapeně)* Jsi v pořádku, rosničko?

John A jak! Jenomže se nemůžu zdržet.

Barbara Nesmysl. C.D.M.S.B.

John Správně. C.D.M.S.B.

Barbara Celý den mazlení s Barbarou.

John Omyl. Celý den musím sloužit, blbec!

(Barbaře zazvoní telefon, John zvedne sluchátko, několikrát do něj zafuní a zavěsí. Mary zareaguje, praští telefonem, odejde do předsíně a zavře za sebou dveře.)

Barbara Proč jsi to udělal?

John *(svůdně)* Nechci, aby nás někdo rušil.

Barbara *(svůdně)* Takže už se nemůžeš dočkat?

John Nemůžu. Ale musím se ovládnout.

Barbara *(se kolem něho ovine)* Nemusíš.

John Musím. Na dnešek jsem nevydělal ani penny. Musím udělat aspoň jednu jízdu.

Barbara Až potom.

(Svlékne mu bundu, při dalším dialogu mu rozepíná košili.)

John Krom toho mě bolí hlava.

Barbara Další důvod, abys už byl v posteli.

John Já si ale vážně myslím, že mi to neprospěje, naopak.

Barbara Vždycky jsi mi tvrdil, že je to nejlepší lék proti všemu.

John No jistě.

Barbara Zejména proti bolestem hlavy.

John Ale jen když bolí hlava tebe, ne mě.

Barbara Tak pojď, pojď.

(Táhne ho do ložnice.)

Za pár minut ti tu bolest vyženu z hlavy.

John Ale pod podmínkou, že mě potom pustíš ven. *(Je odtažen do ložnice.)*

Stanley *(vyjde s Maryiny kuchyně, za ním Troughton)* Víte, já vám to musel vysvětlit, seržante.

Troughton To je ale strašná tragédie.

Stanley Vy jste přišel zrovna doprostřed toho telefonátu. Paní Brownová byla úplně zdrcená.

Troughton Vůbec se nedivím. Jsem rád, že jste mi to řekl.

Stanley A nejhorší je, když vás taková zpráva zasáhne jako blesk, bez přípravy.

Troughton Říkáte oba prarodiče? Dědeček i babička?

Stanley Dědeček i babička.

Troughton To je hrůza hrůz.

Stanley Správně: hrůza hrůz.

Troughton Co všechno se může při pěší túře přihodit.

Stanley **V**iďte. I když jim už bylo přes osmdesát, nezapomínejte.

Troughton Ale přesto je to hrozná smrt - spadnout z útesu.

Stanley Ale zase rychlá.

Troughton Z bílého útesu doverského, říkáte?

Stanley Správně. - Ale vy jste vlastně přišel za panem Brownem, ne?

Troughton Jistě. Ještě je určitý zmatek v jeho bydlišti.

Stanley Vážně?

Troughton Jestli ho má ve Wimbledonu nebo ve Streathamu.

Stanley Ve Wimbledonu nebo ve St - St - St -

Troughton Ve Streathamu, pane. Pan Brown to vysvětloval tak, že v nemocnici udělali hloupou chybu.

Stanley Asi ji udělali.

Troughton Neudělali. Když jsem se vrátil do služebny, zrovna jim streathamská policie oznamovala, že v jejich čtvrti se pohřešuje jiný John Brown.

Stanley Ne!

Troughton Ano, pane. Lewinova třída čtyřicet sedm, Streatham, Londýn S. W. šestnáct.

Stanley Pane na nebi!

Troughton A to je přesně ta adresa, kterou měli v nemocnici.

Stanley To je záhada, že jo?

Troughton Nevíte, kde je náš pan Brown v tuhle chvíli?

Stanley Ne. Ale myslím, že v tomto okamžiku tvrdě maká.

Troughton Chcete říct, že sedí za volantem taxíku.

Stanley Jo.

Troughton No dobře. Tak já půjdu navštívit toho druhého pana Browna.

Stanley Kam ho navštívit?

Troughton Do Streathamu.

Stanley Myslíte, že byste měl?

Troughton Je to hned vedle.

Stanley Ale to už není váš okrsek?

Troughton Jdu pouze na společenskou návštěvu, pane Gardnere, na společenskou návštěvu.

(Odchází do předsíně, Stanley se vrhá k telefonu, Troughton se vrací.)

Abych nezapomněl, pane Gardnere.

Stanley Ano?

Troughton Víte, čemu říkáme ve výslechu doplněk?

Stanley Kabelce?

Troughton *(zavrtí hlavou)* Aha. Kabelka je vlastně taky doplněk.

(Odejde. Stanley zkontroluje číslo a vytočí je. U Barbary zvoní telefon.)

John *(vyjde z ložnice v trenýrkách, ponožkách, jednu botu má obutou, druhou drží v levé ruce)* Haló!

Stanley To jsem zase já.

John Co zase ksakru chceš?

Stanley Hele, neřvi na mě. Já ti nic nedělám, jen bydlím o patro výš.

John My právě lezeme do postele.

Stanley Ono hoří a on na všechno zvysoka kašle!

John Tak honem, o co jde?

Stanley Jede za tebou Troughton.

John Troughton?

Stanley Ten policajt, co tu byl ráno.

John Ten že jede do Streathamu?

Stanley Navštívit Johna Browna.

John Do prdele!

(Ve dveřích se objeví Barbara v negližé.)

Stanley a Barbara
(současně) Divochu…

John Děkuju, že jste mě upozornil. Kdybych se dověděl o někom, kdo potřebuje tolik červené řepy, tak mu o vás řeknu. *(Zavěsí.)*

Stanley *(zmaten)* Červené řepy?!?

John *(Barbaře)* To jsou nápady. Tři čtvrtě hektaru červené řepy!

Barbara To byl zase ten pitomý farmář?

John Neboj se. Už nás otravovat nebude.

Stanley Haló? Johne? *(Kontroluje si číslo a vytáčí je.)*

Barbara Tak pojď do postýlky, pojď, pojď, pojď.

John Ne. Už jsem se rozhodl. Jdeme ven!

Barbara Ven?

John A proč ne? V nějakém malém bistru si dáme oběd, vypijeme lahvinku vína a pak hupky nazpátek a celé odpoledne v postýlce.

Barbara Ale já jsem připravena jít do postýlky hned teď!

John Žádný takový! Nejdřív trošku drážděníčka. *(Spěchá do ložnice.)*

Barbara Skokánku! *(Chce jít za ním, ale zazvoní telefon. Zvedne sluchátko.)* Haló?

Stanley Tady ještě jednou ten farmář zahradník.

Barbara Podívejte se, velice pochybuju, že by vám můj manžel mohl pomoct. Červená řepa není jeho parketa.

Stanley Chápu, ale tentokrát jde o brambory.

Barbara Žádné brambory nechcem!

Stanley Ale jsou to rohlíčky -

Barbara Pro mě a za mě to můžou být preclíky, Johna zemědělství nezajímá. Je vám velice vděčný, že jste mu ráno pomohl, ale teď nemá čas.

Stanley Já sice vím, že má plné ruce práce, ale nezdržím ho ani vteřinu.

(John vejde z ložnice, zastrkává si košili do kalhot, přináší Barbaře šaty a střevíce.)

John Pojď cukroušku, honem.

Barbara A co s tím hrozným farmářem?

Stanley Haló?

John *(současně)* On už zase volal? Oblékni se. A pospěš si.

(Strká ji k ložnici.)

Už mám toho vašeho telefonování zrovna dost. To musí přestat, pane Gardnere.

Stanley Tady jde o Mary.

John Aha, to je ta vaše krátkorohá kráva, už si vzpomínám.

Barbara Krátkorohá kráva!

John *(odtlačí Barbaru do ložnice a zavře za ní dveře)* Hele, já koukám vypadnout, než se objeví ten Troughton.

Stanley Mně dělá starosti Mary.

John Mně dělá starosti všechno.

Stanley Vyrazila z domu a teď tě hledá.

John Ale s tím já přece nemůžu nic dělat!

Stanley Jenomže co když jela na wimbledonskou policii za seržantem Troughtonem?

(Barbara se vrací, střevíčky v rukou, dooblékává se.)

John To víte, krávy jsou zvláštní zvířata.

Stanley Cože?

Barbara Co ti chce zase nabulíkovat?

John To je přece jedno.

Stanley *(současně)* Ale wimbledonská policie jí třeba řekne, že Troughton tě jde navštívit do Streathamu.

John To by tedy byla kravina. Podívejte se, já jsem právě na odchodu a nemám čas se s vámi vybavovat. Udělejte všechno, co je v lidských silách, aby se k té krávě býk nedostal.

Stanley Já se tedy obléknu a pokusím se Mary najít.

John Děkuju vám. Prozatím ty bejčky sledujte.

(Zavěsí. Zavěsí i Stanley a jde do Maryiny předsíně.)

Barbara Co ti zase chtěl?

John Ale panikaří. Všichni dlouhorohý bejci se mu pouští do krátkorohé krávy. *(Bere si sako.)* Dáme si dlouhý pěkný obídek, lahvinku vína a pak hajdy sem a celé odpoledne strávíme v posteli.

(Odvádí Barbaru, ale u dveří do předsíně se zastaví.)

Budeme se muset po cestě zastavit v tvé bance.

Barbara V mé bance?

John Jistě. Já jsem zrovna ve finančním útlumu, tak si musím zatím od tebe vypůjčit.

(Otevře dveře do předsíně a vtom u Barbary zazvoní zvonek. John okamžitě dveře zavře a odvádí Barbaru pryč.)

Barbara Co se děje?

John Třeba je to zase policie.

Barbara Ale to je snad v pořádku, ne?

John Chci říct: zase jiný policista.

(Zvonek u dveří opět zazvoní.)

Víš co? Já sejdu zadním schodištěm a sejdeme se před bankou. *(Jde ke kuchyni.)*

Barbara *(pospíchá za ním)* Poklade můj!

John Jestli je to policie, tak jim potvrď, co se mi stalo na té farmě, a že jestli chtějí se mnou mluvit, musí napřed dohodnout schůzku.

Barbara Víš určitě, že tě nebolí hlava?

John V tuhle chvíli nevím určitě vůbec nic. Sejdeme se před bankou. Poznáš mě snadno. Budu mít na sobě přesně totéž jako teď.

(John spěchá do kuchyně. Zamračená Barbara odchází do své předsíně. Oblečený Stanley se vrací z Maryiny předsíně.)

Stanley Mary? Mary! *(Dívá se do kuchyně.)* Mary! *(Jde do Maryiny předsíně.)*

(Barbara se vrací ze své předsíně. Doprovází ji Bobby Franklyn, extravagantní módní návrhář neurčitého věku, v tuto chvíli rozčilený.)

Barbara *(zavírá dveře)* Jen tak tak a minul jste mě.

Bobby Já se strašně omlouvám, lásko moje.

Barbara Není zapotřebí, vážně ne.

Bobby My se zrovna stěhujem do hořejšího patra a v bytě není k jídlu nic, ale vůbec nic!

Barbara Žádný problém.

Bobby Ale člověk by myslel, že si ta mrtohlavá fena vzpomene a koupí mlíko.

Barbara A co cukr a čaj?

Bobby Ty koupil. *(Rozhlíží se.)* Tohle je doopravdy "trés chic", ale doopravdy.

Barbara Chybí vám tam nahoře ještě něco?

Bobby Jenom natěrači, zlatíčko. Brodíme se po krk v latexu.

Barbara *(se usměje)* V tom vám nepomůžu, já natírat neumím.

Bobby Můj Cyrílek taky ne. Ten nehne ani prstem, ale ani prstem, teplouš jeden líná.

Barbara Mimochodem: Já jsem Barbara Brownová.

Bobby Bobby Franklyn. Rád bych řekl, že už vás nikdy, ale nikdy nebudu otravovat, ale protože se znám, tak asi budu.

Barbara Neváhejte.

Bobby Pro všechno na světě, nepovzbuzujte mě. Když je někdo na mě hodný, já toho využiju a jsem hned vlezlý.

Barbara My vám rádi pomůžem. Se vším. Manžel si ví s většinou věcí rady.

Bobby Fakt?

Barbara On je tak trochu kutílek.

Bobby Jestli je navíc ještě mladounký a hezounký, chraň ho pánbůh před Cyrílkem.

Barbara Vyřídím. Počkejte chvilku.

Bobby Tisíckrát děkuju. *(Odchází do kuchyně.)*

(Z Maryiny předsíně vstoupí Stanley, vyděšený, nese The Standard.)

Stanley *(čte noviny)* To je konec! "Taxikář vzdoruje chuligánům". První strana s fotografií! Musím Johnovi zavolat. *(Překontroluje si číslo a vytáčí je.)*

Barbara *(vyhlédne ze dveří kuchyně)* Máte vy a váš Cyril rádi domácí dort?

Bobby *(se zasměje)* Ale nesmí být teplý.

Barbara *(se směje)* Kakaový?

Bobby *(si pohladí bříško)* Ať ten korzet pukne, co se dá dělat.

(Barbara jde do kuchyně. Zazvoní jí telefon. Po chvilce váhání jej zvedne Bobby.)

Bobby Haló!

Stanley *(telefonuje s Bobbym)* To je paní Brownová?

Bobby Ne, není.

Stanley Promiňte.

Bobby Já bydlím o patro výš.

Stanley Doufám, že si užíváte líp než já.

Bobby Nerozumím. Zavolám paní Brownovou.

Stanley Prosil bych pana Browna.

Bobby Není doma.

Stanley Skvělé! Aspoň myslím, že je to skvělé. Odešel z domova, jak se říká urychleně, nebo tak nějak?

Bobby Já nevím, ale skutečně nevím, jak odešel.

Stanley Jistě. Není tam u vás náhodou policie, že ne.

Bobby Vy jste ten rozhlasový pořad "Hádej, kdo přijde k telefonu"?

Stanley Ne.

Bobby Já vám seženu paní Brownovou.

Stanley Neshánějte ji. Ta už má mě a mých rohlíčků plné zuby.

Bobby *(zareaguje. Potom)* Nechcete nechat nějaký vzkaz?

Stanley Ne, nechci. Neválí se tam u paní Brownové Standard?

Bobby Žádného Stana Dardu nevidím.

Stanley Já myslím noviny The Standard.

Bobby Nemám zdání. Ale na ty je snad ještě brzo, ne?

Stanley Jde o první vydání. Ale ona o ně jistě nemá zájem. Příšerný plátek.

Bobby Souhlasím.

Stanley Takže si je taky nekupujte.

Bobby Vy děláte průzkum trhu?

Stanley Ne. Ale kdybyste viděl pana Browna, řekněte mu, že volal Gardner.

Bobby Gardner.

Stanley A vyřiďte mu, že na farmě to jde od desíti k pěti. *(Zavěsí. Při dalším dialogu skládá noviny, ze zásuvky vytáhne pero a blok a píše vzkaz.)*

Barbara *(se vrací s podnosem, na němž je půllitr mléka a talířky s řezy kakaového dortu)* Prosím.

Bobby Vy jste absolutně, ale absolutně pumrdentní. - Zvedl jsem váš telefon. *(Zavěsí a vezme si podnos.)*

Barbara Děkuju. Nějaký vzkaz?

Bobby Rohlíky a zuby. Volal pan Gardner.

Barbara Už zase!

Bobby Vůbec jsem nepochopil, o čem mluví.

Barbara On je strašná otrava.

Bobby Vy tu máte víc takových srandézních telefonů?

Barbara Jenom jeho. Snaží se prodat třičtvrtě hektaru červené řepy.

Bobby Ježkovy zraky! A panu Brownovi se má vyřídit, že na farmě to jde od desíti k pěti.

Barbara Když tam hospodaří on, ani se nedivím.

Bobby Pan Brown je taky zemědělec?

Barbara Ne, taxikář.

Bobby To je fantastické. Cyrílek a já jsme módní návrháříčkové.

Barbara Budu si to pamatovat.

Bobby My vás nádherně, ale nádherně vyštafírujeme. Večerní róbičky, slušivé odpolední šatulenky. Potíž je v tom, že Cyrílek chce všechno nosit sám. *(Zasměje se.)*

Barbara Já vás vyprovodím.

Bobby Tím nic nezískáte, miláčku.

(Odejdou do Barbařiny předsíně. Stanley dopsal vzkaz a čte si jej. Z Maryiny předsíně vstoupí Porterhouse a zdvořile zakašle.)

Stanley Hele!

Porterhouse Promiňte, pane. Všude bylo otevřeno.

Stanley Fakt?

Porterhouse Detektiv seržant Porterhouse.

Stanley Aha. Policie Wimbledon.

Porterhouse Nikoliv. Streatham.

Stanley Streatham?

Porterhouse Jenom si potřebuju něco ověřit. Nic víc. Poloúředně.

Stanley Vážně?

Porterhouse Týká se to vašeho jmenovce.

Stanley Mého jmenovce?

Porterhouse To je překvapení, viďte, pane Brown?

Stanley *(chce něco říct, ale pak pochopí situaci)* To teda je.

Porterhouse *(se baví)* Jde o podivnou shodu okolností. Ten druhý pan Brown je taky taxikář.

Stanley Ale jděte!

Porterhouse John Brown, Lewinova třída čtyřicet sedm, Streatham, Londýn S. W. šestnáct.

Stanley Ale jděte!

Porterhouse Teď jsem s ním mluvil.

Stanley Ale do prdele.

Porterhouse Já věděl, že vás to překvapí.

Stanley Ano.

Porterhouse A teď byste asi rád věděl, co od vás chci.

Stanley Tak trochu.

Porterhouse Potvrdit si, jak jste přišel k té hlavě *(prohlíží si ji)* - tedy k jejímu zranění.

Stanley *(couvá)* Přirozeně. Mně se všechno hojí děsně rychle. Ale pozor! Ještě je citlivá!

Porterhouse Není divu, že? Taková rána, to muselo být něco strašného.

Stanley To víte, v šestnáctém století se všechno dělalo bytelně.

Porterhouse *(přemítá)* I kabelky?

Stanley Určitě, jeden policista tvrdil, že je to starožitnost.

Porterhouse *(uvažuje)* Kabelka jako starožitnost?

Stanley Aha! Už rozumím. Když hlásil, že mě praštila stará vykopávka, myslel tím tu ženskou, ne tu kabelku!

Porterhouse Určitě. Tak se mi zdá, že vaše výpověď všechno potvrzuje.

Stanley Vážně? To jsem rád. A teď mě laskavě omluvte, seržante. Právě jsem si šel lehnout. Myslím do postele.

Porterhouse Do postele?

Stanley Přirozeně. Středa dopoledne. Z.S.M.

Porterhouse Z.S.M.?

Stanley Zalehnout s manželkou.

(Stanley sune Porterhouse do předsíně, ale tudy vstupuje Mary. Když vidí Porterhouse, zarazí se. Stanley odstrkává Porterhouse a pospíchá k Mary.)

Ahoj, miláčku! *(Dává jí velkou pusu a objímá ji.)* To je dobře, že jsi doma, Mary. Tady se nic nedálo, co jsi byla pryč. Právě jsem ti to psal. Tumáš.

Mary *(čte)* "Milá Mary. Všechno je v pořádku. Doporučuju zalézt do postele a zůstat tam celý den. Přijdu brzy. Srdečně zdraví Stanley."

Stanley *(jí vytrhne lístek)* Ten lístek do kina jsem nestihl - *(Zasměje se.)* Z.S.M. *(Okázale lístek zmačká a hodí ho do koše.)* Velice se omlouvám. Dovol, abych ti představil: Detektiv seržant - ehm -

Porterhouse Porterhouse, Streatham.

Stanley Detektiv seržant Porterhouse - Streatham.

Porterhouse Jenom Porterhouse. Ve Streathamu sloužím.

Stanley Ve Streathamu. Jistě. To je za rohem.

Mary *(stojí mezi oběma muži. Porterhousovi)* Jde tu o Johna?

Stanley Samozřejmě.

Mary Je v pořádku?

Porterhouse *(se zamračí a podívá se na Stanleyho)* Samozřejmě.

Stanley Samozřejmě.

Mary *(se dívá na Stanleyho nevrle. Porterhousovi)* Takže vy jste s ním mluvil?

Porterhouse *(s pohledem na Stanleyho)* Ano. Děkuju za optání.

Stanley Ano, mluvil.

Mary *(opět nevrlý pohled na Stanleyho. Porterhousovi)* Kdy?

Porterhouse Kdy co?

Mary Kdy jste s Johnem mluvil?

Porterhouse Právě teď.

Stanley *(zasahuje)* Jindy to nemohlo být. Mohlo?

Porterhouse *(zmaten)* Nemohlo.

Stanley Jistě, nemohlo.

Mary Kde?

Stanley Co kde, miláčku?

Mary Kde jste s Johnem mluvil?

Porterhouse No já jsem stál tady a on stál -

Stanley On stál asi tadyhle.

Mary **V**ždyť já ho všude hledám.

Porterhouse *(překvapeně)* Vážně?

Mary A kde je teď?

Porterhouse *(už úplně zmatený)* Kdo?

Stanley Nemá někdo chuť na šálek čaje?

Mary *(která celou tu dobu reaguje na Stanleyho zuřivými pohledy.)* Můj manžel přece. Kde je?

Stanley *(si odvádí Porterhouse)* Správně, kde je? V jaké je situaci? Jak si na tom stojí s policií?

Mary Stanley!

Stanley *(zaváhá jen kratince)* Stanley odešel do školy, drahoušku.

Mary *(se snaží porozumět)* Prosím?

Stanley No jistě, dal jsem synáčkovi kukuřičné lupínky a vyprovodil ho na autobus.

Mary Tobě snad přeskočilo.

Stanley Ale vůbec ne. Cítím se velice dobře, zlatíčko. - A vy jste také šťastný, viďte?

Porterhouse Jsem naprosto spokojený, paní Brownová. Hlavně že jsem tady s pánem mluvil. *(Ukáže na Stanleyho.)*

Mary S tímhle?

Stanley Přirozeně. - Chtěl jste se mě na něco zeptat, viďteže? Už jsme to vyřídili.

Mary Buď tak laskav a nepleť se do toho!

Stanley Já se jenom snažím pomoct.

Mary Rozhodně nepomáháš.

(Usadí Stanleyho na gauč a všimne si novin, které Stanley složil a strčil do kapsy.)

To už je večerník?

Stanley Jo. Ano.

Mary Píšou něco o těch chuligánech? *(Vezme do rukou noviny.)*

Stanley Jo. Hned na titulní stránce.

Porterhouse Na titulní stránce? Váš manžel je skutečný hrdina, paní Brownová. *(Chce se také podívat na noviny.)*

Mary Úděsná fotografie. Vypadám na ní příšerně. A John má taky ránu.

Stanley A jakou!

(Náhle si uvědomí, že na fotografii je skutečný John. Vytrhne noviny, vezme si z nich první dvojlist a zbytek vrátí Mary. Dvojlist na několikrát složí a předvádí artistické číslo: vytrhává z novin kousky, pak je opět rozloží a objeví se "dečka" plná děr. Když vidí, že se Mary a Porterhouse dívají

zmateně, zahodí ji do koše. Pak se vrátí mezi Mary a policistu.)

Co jste říkal, seržante?

Mary Ty jsi něco pil?

Stanley Tohle určitě neříkal, viďte že ne?

(Porterhouse němě zavrtí hlavou, Stanley sune Mary do kuchyně.)

Ale to je znamenitý nápad. Neudělala bys čaj, cukroušku?

Mary *(ho udeří novinama)* Neříkej mi cukroušku.

Stanley Já se omlouvám. Takhle to dneska vypadá od božího rána.

Mary Stanley!

Stanley Stanley se vrátí až po vyučování, cukroušku.

Mary *(začínají povolovat nervy)* Cože?

Stanley Leda by musel zůstat po škole. On je Stanley trochu uličník.

Mary *(ho bije novinami)* O čem ksakru mluvíš?

(Stanley hledá ochranu u Porterhouse.)

Porterhouse *(nervózně)* Já nebudu čaj, děkuju.

Mary *(rozčileně)* Já zůstanu naprosto chladná.

Stanley To je výborný nápad, cukroušku.

Mary *(odstrkuje Stanleyho)* Je snad něco, co mi nechcete o Johnovi říct?

Porterhouse *(zmaten)* Ne, není.

Stanley Není!

Mary *(ječí)* Zavři zobák!

Stanley Ale cukroušku, tohle bys mi neměla říkat.

Mary Heleď, buď si jdi nahoru, nebo mazej na úřad práce.

Porterhouse *(zdvořile)* Jestli máte tichou domácnost, já snad raději odejdu.

Stanley Báječný nápad.

Mary Vy tu laskavě zůstaňte, seržante. - A ty - marš nahoru!

Stanley Mary, já se pouze snažil -

Mary *(při následujícím dialogu strká Stanleyho do předsíně, eventuelně ho bije novinami přes hlavu)* Vypadni!

Stanley Nemohl bych si aspoň zatelefonovat?

Mary Ven!

Stanley Jeden kraťoulinký hovor.

Mary *(hystericky)* Jestli nezmizíš, zavolám policii!

(Porterhouse ustoupí ke zdi.)

Stanley *(hystericky)* A tuhle pitomou komedii hrajeme den co den.

Mary *(už to nevydrží a vyrazí ze sebe divoký výkřik)* Uáááá! *(Vyhodí noviny do vzduchu.)*

Stanley *(poskočí)* Uáááá!

(Mary se zhroutí do křesla, začne štkát, Stanley vyběhne do předsíně.)

Porterhouse *(se ustrašeně přitiskne na zeď a pak sbírá noviny)* Paní Brownová, já si myslím, že jste ho neměla takhle vyhazovat.

Mary Ten holomek je nesnesitelný otrava.

Porterhouse Nikdo z nás není úplně dokonalý. A dnešní den, to byl jeden stres za druhým. Vám oběma pomůže jen jedno: Dáte si pusinku, pomazlíte se a bude vám dobře.

Mary *(překvapeně)* Pusinku a pomazlit se?

Porterhouse Osvědčený prostředek. Udělejte, co jste měli v plánu, a buďte celé dopoledne v posteli.

Mary *(podrážděně vstává)* Nic takového jsem v plánu neměla.

Porterhouse Ale on ano.

Mary Neříkejte! Já vás ujišťuju, že poslední, co by mě napadlo, je vlézt s tímhle pablbem do postele!

Porterhouse To mě mrzí, to nerad slyším.

Mary Aby bylo jasno - takovéhle zábavě já neholduju!

Porterhouse To rovněž nerad slyším.

Mary *(rozhořčeně)* Jak si to představujete? Já jsem vdaná ženská!

Porterhouse Skutečně nevím.

Mary Jakmile jednou začnete, můžete manželství zabalit.

Porterhouse Zřejmě je každé manželství jiné.

Mary To tedy je!

Porterhouse Jenom nepochopím, jak se přihodilo, že máte Stanleyho.

Mary Žádného Stanleyho nemám.

Porterhouse Ach jo.

Mary Ten se od rána chová tak, že čím dříve ho dáme do ústavu, tím líp.

Porterhouse Omyl. Ten mladý muž potřebuje tělesnou lásku, spoustu tělesné lásky.

Mary Cože?

Porterhouse *(se zasměje)* Se mi zdá, že byste měla chodit k mé ženě na školení.

(Během následujícího dialogu vyjde John z kuchyně, přejde před Mary a Porterhouse do Barbařiny předsíně, zjišťuje, je-li doma, pak jde k jejímu telefonu a vytáčí číslo.)

Mary *(Porterhousovi)* Kdybych alespoň věděla, co se manželovi stalo.

Porterhouse Pokud jde o mě, celou záležitost vysvětlil.

Mary Ale vy jste říkal, že jste s ním mluvil, a já chci vědět, kde je?

Porterhouse *(zaváhá a podívá se nahoru)* Snad nahoře, ne?

Mary *(zaváhá a podívá se nahoru)* Co by tam dělal?

Porterhouse *(zaváhá a podívá se nahoru)* Ale vždyť tam přece šel, ne?

Mary *(zaváhá a podívá se nahoru)* Podívat se na Stanleyho?

Porterhouse Já myslel, že je Stanley ve škole.

(Zazvoní Maryin telefon.)

Mary *(telefonuje s Johnem)* Haló?

John To mi spadl kámen ze srdce.

Mary Johne! Kde jsi, prosím tě?

(Porterhouse se dívá nahoru.)

John Na tom nezáleží. Je všechno v pořádku?

Mary Téměř.

John Stalo se něco nepříjemného?

Mary Ne. Sedí u nás policista, ale všechno se vysvětlilo.

John Policista?

Mary Ze Streathamu.

John Fakticky?

Mary *(Porterhousovi)* Chcete s ním mluvit?

Porterhouse *(zmateně)* Ne, děkuju.

Mary Nechce, seržant je úplně spokojený.

John To je dobře. - Je tam někde Stanley?

Mary Mám dojem, že je Stanley opilý.

(Porterhouse je překvapen.)

Nebo zfetovaný.

(Porterhouse je zděšen.)

Nejvyšší čas, aby odsud vypadl a nastěhoval se k té své přítelkyni. Čím dřív, tím líp.

(Porterhouse zmáhá hrůza a vstává.)

John Heleď, děvenko. Už jsem na cestě domů.

Mary Pospěš si, srdíčko. Půjdeš okamžitě do postýlky.

John Senzace. Za pět minut jsem doma.

Mary Pět minut? Dobře.

(Dají si do sluchátka pusu a zavěsí. John mizí v Barbařině předsíni.)

Porterhouse To jsem rád, že jste se s manželem srovnali.

Mary Jak srovnali?

Porterhouse No takhle. Nejdůležitější je proti druhému nezatrpknout. Proto už to táhnem s manželkou dvacet let. Já se loučím, paní Brownová. Neobtěžujte se, já trefím sám.

Mary *(otevírá dveře do předsíně)* Omlouvám se za ten dnešní poněkud horečnatý zmatek.

Porterhouse Služba je služba. A jestli vám smím dát radu. Pěkně stáhněte Stanleymu kalhoty a předveďte mu, zač je toho loket.

(Odejde předsíní. Mary za ním zavírá, jde do kuchyně a zavře za sebou. Z Barbařiny předsíně vstoupí John a Barbara, která nese The Standard. Zřejmě se hádali.)

Barbara Já si připadala jak úplný blbec.

John Promiň, drahoušku.

Barbara Čučela jsem před bankou deset minut.

John *(ji obejme a políbí na šíji)* Už jsem se ti omluvil. Prostě jsme se museli minout. Tak jsem se vrátil a hledal tě doma.

Barbara Čestné slovo?

John Vyřídila jsi tu - tu policii?

Barbara Jakou policii?

John No tu teď.

Barbara Ale to nebyla policie.

John Vážně ne?

Barbara Nahoru se přistěhovali noví sousedé. Přišli si pro mléko.

John Chceš říct, že tu policie ještě nebyla?

Barbara Pokud vím. Naposledy ten seržant ráno.

John No nazdar.

Barbara *(jde ke kuchyni)* Teď udělám kávu, pak si na pět minut v klidu sednem a přečteme si noviny.

John *(jí noviny vezme)* Heleď, nebudeme tady. Půjdeme se naobědvat, pak si vlezeme do postele, přečteme si noviny a potom - *(Uvidí titulní stránku a zařve.)* Uáááá!!!

Barbara Co zas?

John "Po prvním dni Anglie prohrává sedmdesát devět ku šesti."

Barbara To bude něco horšího.

John Aby ne, před hodinou začali hrát znova.

Barbara Ty ses podíval na titulní stranu a v tu ránu jsi prakticky umřel.

John Vždyť je to taky katastrofa.

Barbara Ale tebe kriket nikdy nezajímal.

John Začínám mu přicházet na chuť.

Barbara *(náhle)* Stalo se něco strašného, viď?

John No. Setmělo se, tak musili ukončit hru.

Barbara Ukaž, já se podívám. *(Jde k Johnovi.)*

John Ne!

Barbara Nedělej hlouposti. *(Vezme si noviny.)*

John *(jí je vytrhne)* Ne a ne! Já je chci, já je potřebuju. *(Posadí se do rohu gauče, utrhne proužek titulní strany a k Barbařinu překvapení si jej strčí do úst a začne jej žvýkat.)* Hmhmhm. To je dobrota!

Barbara Pro všechno na světě, co to děláš?

John Já tyhle noviny baštím, jak vidíš.

Barbara Nebesa! *(Chce mu vzít noviny, on odtrhne další proužek a strčí do úst.)* Kocourku, ty ses moc praštil do té hlavy, viď?

Bobby *(vejde z předsíně s podnosem a čistými talířky)* Bylo otevřeno. A já vás upozorňoval, že jsem vlezlý.

Barbara *(zmatená)* Nic se neděje.

Bobby A vy jste určitě, ale určitě manžel téhle –

(Vidí, že Johnovi visí z úst proužek papíru - John jej rychle sežvýká - a zjistí, že John má v ruce roztrhané noviny.)

Neruším vás náhodou?

(John vrtí hlavou a ukazuje, že s plnými ústy nemůže mluvit.)

Klidně pokračujte, ať se nezakuckáte. Mé jméno je Bobby Franklyn a bydlím nahoře.

(Podává Johnovi ruku, ale ten utrhne noviny, nacpe si je do úst a nabídne proužek také Bobbymu, který němě zavrtí hlavou.)

Vidím, že právě svačíte, takže…

Barbara *(se snaží tvářit statečně)* Mě to hrozně mrzí.

Bobby Ale prosím vás! Každému chutná něco jiného. Abych nezapomněl, děkuju za dort. *(Odevzdá podnos, ale nemůže od Johna odtrhnout oči.)* Jenomže jsem dosud nikdy nikoho, ale nikoho neviděl jíst - jsou to noviny, viďteže?

(John šťastně přikývne.)

Tak jo - Musím zpátky k Cyrílkovi, je to takové telátko, teče mu latex po bradě. - Dobré zažití. Řekněte své ženě - bulvární tisk denně! *(Odejde.)*

Barbara Co to ksakru vyvádíš?

(John ukazuje, že má plná ústa a nemůže mluvit.)

Udělám ti kávu, abys to měl čím zapít. Co si jen pan Franklyn o tobě pomyslí!

John *(nezřetelně)* On je úchylný!

Barbara Ty jsi mnohem úchylnější.

(Odejde do kuchyně. John si oddechne, roztrhá zbytek titulního listu na malé kousky. Z Barbařiny předsíně vejde Troughton, který s úsměvem pozoruje Johnovo počínání. John dává kousky novin do jejich zbytku, zmačká jej, zvedne koš na papír, noviny do něho nahází a chystá se do koše vyplivnout i to, co má v ústech. Jenomže -)

Troughton *(poklepe Johnovi zezadu na rameno)* Pane Browne!

(John překvapeně polkne, co rozžvýkal, zakucká se a podá Troughtonovi koš na papír jako vítězný pohár. Ozve se hudba "Love nad Marriage".)

OPONA

JEDNÁNÍ DRUHÉ

Scéna tatáž. Děj pokračuje bez přerušení.

Troughton *(se usmívá na Johna, který vypadá, že bude zvracet. Troughton odloží koš)* Tedy, pane Browne, vy a ten váš taxík jste dosti přelétaví.

(John ukazuje, že nemůže mluvit, protože se mu zvedá žaludek.)

Snědl jste něco, co jste neměl? Jen klid, já nepospíchám. Až se vzpamatujete, můžete mi vysvětlit, co tu děláte.

John *(jde do kuchyně a zvenčí ji zamkne. Pak odvádí Troughtona pryč ode dveří)* Já bych vám měl jednu věc říct.

Troughton Prosím.

John Pokud jde o tenhle byt.

Troughton Ano?

John Ten byt patří mně.

Troughton *(se zarazí)* Vám?

John Ano.

Troughton Ale když jsem vás ráno navštívil ve vašem druhém bytě ve Wimbledonu, o tomhle bytě jste se ani nezmínil.

John Ne, nezmínil.

Troughton Třebaže jsem vám povídal, že existuje nějaký John Brown, který bydlí ve Streathamu.

John Ne, ne.

Troughton Jaksi vám to vypadlo z paměti, že?

John Ne, jaksi nevypadlo. On totiž žádný druhý John Brown neexistuje. To jsem pořád já.

Troughton Aha.

John Oba byty patří mně.

Troughton Aha.

John Jenomže Mary - tedy paní Brownová - vůbec neví, že tenhleten byt mám.

Troughton *(se náhle usměje)* Aha!

John Přesně tak. Tenhleten byt si udržuju, abych se mohl v klidu -

Troughton Věnovat filatelii.

John *(po pauze)* Něco podobného. Tady je mé útočiště. Sem jezdím, když toužím po kousku klidu a ticha.

Troughton Mně to došlo. Prostě tu máte krásný kusanec na uklidnění.

John Vůbec ne! *(Zasměje se.)* Jste úplně vedle.

Troughton Mám dojem, že vedete dvojí život.

John Nikdy!

(Barbara zevnitř hlasitě cloumá klikou.)

Barbara *(za scénou)* Hej! Já jsem tu zamčená!

John To je moje posluhovačka. Velice příjemná slečna. - Jen pokračuj v práci, Barbaro.

Barbara *(za scénou)* Cože?

John Za moment jsem u tebe, Barbaro.

Barbara Odemkni dveře, pitomče!

John Dneska jsou lidé tak zatraceně drzí.

Barbara Dělej! *(Zuřivě lomcuje klikou.)*

John Když není zamčená, nehne prstem. - Jen pracuj, pracuj, Barbaro.

Troughton Taková denní pomoc - že si ji můžete dovolit?

John Tahle je týdenní, na pár hodin, a za pár liber si dovoluje sama.

(Barbaře zazvoní zvonek u dveří. John volá do kuchyně.)

Já jdu otevřít.

Troughton Půjdu raději sám, pane Browne. Bude lepší, když tu zůstanete. Přece nechceme, abyste se nám opět zatoulal, ne? Abyste se opět bacil do hlavy, že? *(Jde do předsíně.)*

Barbara *(buší do dveří)* Tak dělej, slyšíš?

John Už běžím,mazlíčku. *(Otevře dveře do kuchyně.)*

Barbara *(vstoupí s kávou na podnose)* Na co si to tady hraješ, šílenče?

John To byla jen taková legrácka, piškote. *(Dívá se nervózně k předsíni.)*

Barbara Nepochopím, co tě to posedlo.

John Frustrace. Pocit marnosti. Jde se.

Barbara Kam?

(John ji tlačí do ložnice.)

John Do postýlky. Hned teď. A budeme se bláznivě milovat.

Barbara Já myslela, že jdeme na oběd.

John Čert ho vzal! Se mnou bujnost přímo mlátí!

Barbara To asi máš z těch novin, co jsi snědl.

John *(otvírá dveře do ložnice)* Ať je to, čím chce, musím toho využít.

Barbara Nemůžeme si dříve vypít kávu?

(Sedá si na gauč, ale John ji sune do ložnice.)

John Ne, tu až potom. Dělej. Svlékej se, šelmo jedna nádherná.

Barbara Moment, moment. Někdo zvonil.

John Zvonil. Ale ty syp do postýlky, já je vyperendím.

(Barbara s podnosem v ruce je vtlačena do ložnice. John za ní zavře dveře a hned je téměř bezmyšlenkovitě otevře.)

Nezačínej beze mne. *(Zamkne ji v ložnici, klíč strčí do kapsy.)*

Troughton *(se vrací)* Podívejte se, kdo k nám přišel! Pan Gardner!

Stanley *(nešťastně, v rozpacích)* Johne, já se ti strašně omlouvám.

John *(zděšen)* Ne!

Troughton Pán si asi myslí, že je tohle Úřad práce, ne?

John No - co se dá dělat. Už se to provalilo.

Stanley Ach jéje!

John To nic, Stanley. Mohlo mě napadnout, že to nebude procházet navěky.

Troughton Nemusíte nic vysvětlovat, pane.

John Ale já chci!

Troughton Jestli jde o nějakou trestnou činnost, třeba byste se rád poradil se svým advokátem.

Stanley Do prdele!

John Neboj se, Stanley. Tobě se nic nestane.

Stanley Já mám strach o tebe, ne o sebe!

John To je od tebe velice šlechetné, když uvážíme tvé postavení.

Stanley Mé postavení?

John *(Troughtonovi)* A žádného advokáta nepotřebujem. - Teď už to přece není nezákonné, viď, Stanley?

Stanley *(nechápe)* Co není jaké?

John Mám mu to říct já, nebo mu to povíš ty?

Troughton Co mi kdo poví?

John Já myslel, že vám to došlo, seržante.

Stanley Co mu mělo dojít?

John Důvod, proč mám dva byty. Stanley a já jsme zkrátka takoví.

Troughton Co tím chcete říct?

John No přece chápete…

(Udělá zženštilý postoj, v jakém čirou náhodou stojí i Stanley. Stanley zděšeně pochopí.)

Láska, kterou nelze pojmenovat.

(Stanley před ním couvá.)

Tenhle rozkošný pán, seržante, se přistěhoval do Wimbledonu do hořejšího patra a byla z toho láska na první pohled. Viďže Staníčku? Ani mluvit nemůže! Já proti tomu bojoval - jak já proti tomu bojoval! Až do toho dne jsem byl totiž normální. Staníček ne, Staníček je homouš od narození. Nakonec jsem tedy podlehl. Pochopitelně jsem si brzy uvědomil, že nemůžu svou drahou ženu podvádět u nás přímo v bytě. Tak jsme si našli se Staníčkem tenhle byteček. Naše hnízdečko lásky.

Troughton Nevím, co bych na to řekl.

Stanley *(bledý vzteky)* Ale já jo! Je mi líto, Johne -

John Mně taky, miláčku.

Stanley Udělal jsem, co jsem mohl.

John Taky ti nic nevyčítám, kočičko.

Stanley Já nejsem žádný teplouš!

John I já jsem ze sebe dost nešťastný. Rozumějte, seržante, jsem ve velice prekérní situaci. Kdyby Mary zjistila, že jsem pod obojí -

Stanley Pod obojí?

John Tak mi to prosím nevyčítej, Staníčku.

Barbara *(v ložnici lomcuje klikou, pak bouchá na dveře)* Hej!

John Zase ta Barbara. Uklízí ložnici. Musel jsem ji zamknout jako obvykle, Staníčku. Dneska služebnictvo neví, co roupama dělat.

Barbara Pusť mě!

John Přestaň! A běž vygruntovat klozet!

Barbara Vlez mi na záda!

(Muži reagují.)

John Co naplat, Staníčku, musíš s ní promluvit sám. Nikoho jiného neposlechne. *(Volá.)* Je tu pan Gardner, slyšíš mě? *(Ráčkuje.)* Pan Gardner!

Barbara Pan Gardner?

John Ano.

Barbara Ten cvok?

John Přesně ten. My se s panem Gardnerem obsloužíme sami, Barbaro.

Barbara Co tu chce?

John Nerozčiluj se, Barbaro, nerozčiluj se.

Barbara Má s sebou tu červenou řípu?

(Muži reagují.)

John *(Trouthtonovi)* Barbara totiž Stanleyho nesnáší. Ona je taková chladná a on je teplej. - Nech nás chvíli v klidu, Barbaro.

Barbara To si piš!

Stanley Rád bych kategoricky prohlásil -

John A prohlásil jsi to velmi dobře, Stanley. *(Jde k Troughtonovi.)* Dlouho to trénoval.

Troughton Snad abych šel, pane Browne, ne?

John Vážně musíte?

Troughton Bude to lepší. Dal jsem si dvě a dvě dohromady a vyšlo mi pět.

John Každý z nás se někdy přepočítá. Čili tímhle celá záležitost pro vás končí, viďte?

Troughton Myslím že ano.

John *(se zavěsí do Stanleyho)* My bychom vám byli se Staníčkem velice vděčni, viď, mazlíčku?

(Stanley se mu vytrhne.)

Troughton Pode mého názoru byste se měl vrátit domů k manželce, pane Browne.

John K Mary?

Troughton Bude potřebovat celou vaši podporu. Dověděla se něco velmi, velmi smutného.

John A co?

Troughton O svých pánech prarodičích.

John O pánech prarodičích?

Troughton Pan Gardner všechno ví. Byl zrovna u vás, když jí tu smutnou zprávu telefonovali.

John Jakou smutnou zprávu?

Troughton Mám mu ji říct sám, nebo mu ji povíte vy?

Stanley Mně je úplně jedno, kdo mu ji řekne.

Troughton To zní dosti nemilosrdně.

Stanley Já také jsem nemilosrdný.

Troughton Ale no tak. Skutečnost, že vy a paní Brownová soupeříte o lásku tohoto džentlmena -

John Moment! Co se stalo jejím prarodičům?

Troughton Spadli z útesu.

John Z útesu?

Troughton Ano. Bílého doverského.

John Doverského?

Troughton Ano, pane.

John Já ani nevím, že opustili Sidney.

Troughton *(se snaží pochopit)* Sydney?

Stanley Oni bydleli u Maryiny sestry Sidney. Sidney žije v Oxfordu.

John *(zmaten)* Prosím pěkně, mohli byste začít od začátku?

Troughton Obávám se, že jsou oba dva po smrti.

John Manželčini prarodiče?

Troughton Ano, pane.

John Oba dva?

Troughton Ano, pane. Byli zřejmě na pěší túře. Musí to být pro vás strašný šok.

John To je. Zejména když manželčin děda žil posledních pětadvacet let na vozíčku.

Stanley Babička ho zřejmě strkala, kam se dalo.

(Při následujícím dialogu vstoupí Mary z kuchyně. Podívá se na číslo na lístku, vytočí je, posadí se do křesla a čeká na spojení.)

Troughton Ať tak či onak, pane Browne, jistě budete chtít být v takové chvíli se svou manželkou.

John Samozřejmě. Určitě ji to porazilo, jako teď mě. Počkám jen, až mi pan Gardner sdělí další podrobnosti a pak pospíchám za Mary.

Troughton Správně. Kdybych byl vámi, tak už bych u Mary zůstal.

(U Barbary zazvoní telefon. Nikdo neví, má-li jej zvednout. Nakonec to udělá Troughton.)

Slyším.

Mary *(telefonuje)* Je to šest set sedmdesát čtyři třicet jedna nula pět?

Troughton *(kontroluje číslo na přístroji)* Ano. U telefonu detektiv seržant Troughton.

Mary Výborně! Tentokrát jsem se vás dovolala. Tady je Brownová.

Troughton Paní Brownová?

(John a Stanley reagují.)

Mary Z Kenilworthské třídy. Ráno jste u nás byl.

Troughton Ano, pamatuji si. *(Johnovi)* Já myslel, že vaše žena o tomhle bytě neví.

John Neví.

Stanley To můžu vys -

Troughton Vy buďte zticha.

Mary Prosím?

Troughton To nebylo na vás, paní Brownová. Někdo se nám pletl do hovoru.

Mary Už je zase porucha na lince?

Troughton Nerozumím.

Mary Posledně, když jsem volala tohle číslo, ozývalo se na druhém konci jenom funění.

Troughton Jenom funění. Rozumím. *(Dívá se na Johna a Stanleyho.)*

Stanley Ona má určitě špatné -

Troughton Sednout a mlčet!

Mary Mně dělá velké starosti manželovo chování.

Troughton Chování pana Browna?

John Co říká?

Troughton Vy taky mlčte, hudlaři!

Mary Je poslední dobou takový nenormální.

Troughton Nenormální, říkáte. - Mám dojem, že vás má v merku.

Mary Volal mi, že je za pět minut doma, a už je to skorem půl hodiny. Tak se mi nedivte, že mám strach, jestli se mu zase něco nestalo.

Troughton Ale já nechápu, proč voláte tohle číslo.

Stanley *(vstává)* To můžu vys -

Troughton Sednout!

Mary *(začíná být zoufalá)* Já vám volám kvůli svému manželovi.

Troughton Kvůli svému. - Hošánkové, vaše tajemství je odhaleno.

Mary Haló!?!

Troughton Promiňte, paní Brownová, snažil jsem se zjistit, proč jste volala právě tohle číslo.

Mary Protože je to vaše číslo!

Troughton Moje číslo?

Mary Býváte přece na něm, ne?

Troughton Já a tady?

Mary Ano, vy i ti muži.

Troughton Jací muži?

Mary Přece ti, co máte pod sebou.

Troughton Prosím?

Mary Někde se přece musíte scházet, někde musíte mít základnu.

Troughton Okamžik, paní Brownová. Nesnažte se mě zaplést do činnosti vašeho manžela.

Mary Já myslela, že jste za to placen!

Troughton To tedy rozhodně nejsem.

Mary Asi jste moc velký pán, abyste se staral o takovéhle prkotiny.

Troughton No to se mi tedy líbí. *(Johnovi)* Já ji nehodlám dále poslouchat.

John Prosím vás, zavěste.

Stanley *(současně)* Nechte si to vysvětlit.

Mary Haló?

Troughton Promiňte, paní Brownová, ale házení bláta na policii překračuje dneska všechny meze. Já jsem absolutně počestný a normální policista a nemůžu za to, že váš manžel a pan Gardner jsou teplouši.

Mary Teplouši?

Troughton Velice mě mrzí, že se vaše podezření potvrdilo. Pan Gardner je teplý odedávna a váš manžel se právě spustil.

Mary Spustil?

Troughton Ano.

Mary Ale John je chlap, je zvyklý kouřit dýmku!

Troughton Pro mě a za mě může kouřit třeba uzenáče, ale je to buzík!

Mary Pane na nebi!

Troughton Já tu jsem s nima oběma. Přiznali se.

Mary A vy jste teď s nimi?

Troughton Jsem tu s nimi úředně, paní Brownová, nic víc.

Mary Ale nezatkl jste je, že ne?

Troughton Co dělají, už není trestné, žel bohu.

Mary Tak proč jsou tedy na policii?

Troughton Nejsou na žádné policii, ale ve svém bytě ve Streathamu, Lewinova třída čtyřicet sedm.

(John a Stanley se zničeně zvednou a jdou po špičkách ke dveřím předsíně.)

Haló! Haló!

(Ale Mary se rozhodla, zavěsí a rychle mizí ve své předsíni.)

Paní Brownová - Vaše žena asi -

(Vidí, že chtějí odejít.)

Prrr!

(John a Stanley se zastaví a chytnou se, Troughton jde k nim.)

Kampak máte namířeno, děvenky?

John Napadlo mě, že bych měl jet domů a potěšit manželku.

Stanley A já se pokusím najít někoho, kdo by potěšil mě.

Troughton Podle mého byste se měl odstěhovat do ciziny.

Stanley To není špatný nápad.

Troughton Odcházím na služebnu sepsat hlášení.

Stanley *(Johnovi)* Snad by se mu mělo říct, že to bere za nesprávný konec.

Troughton Vy raději mlčte! Pan Brown zřejmě vedl absolutně šťastný a normální manželský život, načež jste se do něj začal montovat vy! *(Uvědomí si, že stojí v typicky ženském postoji, narovná se a odejde.)*

Stanley Padouchu jeden poťapaný!

John Nekecej! Co mám dělat já? Oznámil mé manželce, že jsem teplouš.

Stanley A že já taky! on si vážně myslí, že jsem praktický homosexuál!

John Náhodou velice nepraktický.

Stanley On to dá do hlášení. Na policii mě budou vést jako homouše!

John Prosím tě, drž chvilku hubu.

Stanley U mě se dveře netrhnou!

John Přestaň myslet jenom na sebe. Vždyť on dal Mary tuhle adresu! Já jí zavolám, že jedu domů, a všechno vysvětlím. *(Vytáčí číslo.)*

Stanley Homosexuál! Mně dá práci některé lidi přesvědčit, že jsem homo sapiens!

John Měl jsi zůstat ve Wimbledonu, bývalo by se nic nestalo.

Stanley Chlape jeden nevděčná! Já ti přišel říct, že je v novinách tvá fotka!

John Já vím.

Stanley Já ji musel roztrhat!

John A já dokonce sežrat!

(U Mary zvoní telefon.)

Stanley Proč se k čertu prostě nepřiznáš?

John Než jsi mi začal pomáhat, vedlo se mi dobře! - Nikdo to nebere. Asi omdlela.

Barbara *(lomcuje dveřmi ložnice)* Johne!

Stanley Služebnictvo se ti vymyká z ruky.

John Už jdu, papoušku!

Barbara *(vstoupí z ložnice)* Co se tu děje?

John Ty ještě neznáš mého přítele, farmáře Gardnera, že?

Barbara *(chladně)* Ne.

John Pan Gardner právě odchází. Že to bylo od Stanleyho pěkné, že přijel, že?

Barbara Ano.

John Krásně jsme si popovídali. Víš to, že ta jeho krátkorohá kráva ještě nenašla žádného snoubence?

Barbara Ale!

John No. Čím myslíte, že to asi je, pane Gardner?

Stanley Možná jsou dlouhorozí bejci teplouši.

John Hm. Možná. Homosexuální bejci, proč by ne. Jinak je mi tedy líto, ale žádnou radu vám dát nemůžu. Neznám vaše místní poměry.

Barbara A bude vám velice vděčen, když ho přestanete obtěžovat svými problémy. Nás farmařina nebaví!

Stanley Mě taky ne!

John Uklidněte se, Stanley. Manželka nechtěla být hrubá.

Barbara Ale chtěla, chtěla. Dneska jsme měli mít volno, trávit je spolu, jenže ty dáváš přednost Stanleymu a debatám o dobytku. Něco ti povím. Já se jdu teď přichystat do postýlky. Ty se buď můžeš ke mně připojit, nebo se vrať se Stanleym na farmu a spi si s ním.

(Odchází rozzlobeně k ložnici. U dveří jí zazvoní zvonek.)

(Stanleymu) Asi vám přijel inseminátor! Býk na motorce!

(Odejde do předsíně.)

John Tak se podívej, co jsi udělal.

Stanley Já?

John Ty! Zničil jsi mi obě manželství.

Stanley Jediný, kdo je tu zničený, jsem já.

(Barbara vstoupí a s ní Bobby, který drží v ruce malířský váleček namočený do červené barvy.)

Bobby A dívali jste se na strop?

Barbara Nevšimla jsem si, že by něco prosakovalo.

(Prohlží s Bobbym strop.)

Bobby Všechno se vylilo, ale absolutně všechno. Deset kilo červeného latexu, srdínko. Jahůdkově červeného, přímo lahůdkově červeného. *(Johnovi)* Omlouvám se, miláčku, že ruším. Ale já vás upozorňoval, že jsem vlezlý. Tak co, už jste strávil dnešní tisk?

John Ano.

Bobby A jaký jste měl moučník? List paní a dívek? *(Vidí Stanleyho.)* Ahoj, cukrouši!

Stanley *(reaguje na Bobbyho teplý přístup a pomalu zkříží nohy. Hlubokým basem)* Ahoj.

Barbara Pan Gardner je přítelem mého manžela.

Bobby Vím, vím. Zdravím vás, pane Rohlíčku. *(Johnovi)* To není vtip, kočičko, naše koupelna plave v latexu. Mám strach, že se promáčíme.

John *(netrpělivě)* Nepromáčíte.

Bobby Mám dojem, že naše koupelna je nad vaší koupelnou. *(Dívá se, kde by mohla být koupelna.)*

John Já nevím a nezáleží na tom.

Bobby Půjdu nahoru a zabouchám na podlahu koupelny. Vy tu poslouchejte. Vaše koupelna je pravděpodobně přímo, ale přímo pod tou naší.

John *(se ho snaží vyprovodit ke dveřím)* Na tom nezáleží.

Bobby Přece byste nechtěl, aby na vás kapalo, pusinko. – Zvlášť když budete hačat ve vaničce.

(U dveří někdo zvoní.)

Bobby otevře! *(Odejde.)*

Stanley *(vstává)* Já snad taky zvednu kotvy.

Barbara *(sarkasticky)* Tak brzo?

John Dobrá. Ale zatelefonujte mi. Ať vím, co je na farmě nového.

Barbara Co dělají vaše kraviny.

Porterhouse *(vstoupí vesele z předsíně)* Pán, který vycházel, mi tvrdil, že můžu dovnitř.

(Stanley se okamžitě schová za křeslo.)

Už jsem tu zase, pane. Seržant Porterhouse.

John *(žoviálně)* Porterhouse ze Streathamu.

Porterhouse Promiňte, že vás opět přepadám.

John Jen klidně.

Barbara Čím víc, tím líp. Kdybyste ode mě něco potřeboval, najdete mě v posteli. *(Odchází.)*

Porterhouse *(jde za ní)* To nebude nutné.

(Barbara odejde, zavře za sebou dveře. Stanley si strčí na hlavu koš na papíry a plíží se po čtyřech ke kuchyni.)

Je nějaká rozčilená.

John Nic vážného. Co můžu pro vás udělat, seržante?

Porterhouse Chtěl jsem vám jenom říct, že - *(Všimne si Stanleyho.)* Ale!

(Stanley s košem na hlavě sahá po klice kuchyňských dveří, otevírá je, ale John ho ťukne do dna koše.)

Hej!

(Stanley přibouchne dveře, ale zůstává na čtyřech, zády k ostatním.)

Máme návštěvu.

Stanley *(nevstává, jen si sundá koš z hlavy)* My se známe.

Porterhouse Pane Browne!

John *(se otočí)* Prosím?

Porterhouse Ale ne, já zdravím druhého pana Browna.

John Druhého pana Browna?

Stanley Vašeho jmenovce z Wimbledonu.

John *(se široce na Stanleyho zazubí)* No ano! Pan Brown sem zaskočil se představit.

Stanley Ano, já jsem zaskočil a taky dopadl.

Porterhouse Vsadím se, že jste se podivil, když se objevil.

John Velice podivil.

Porterhouse *(se baví)* John Brown, taxikář, odřenina lebky. Pravděpodobnost jedna k miliónu.

John Téměř neuvěřitelné.

Porterhouse Viďte? Hlavně že je všechno v pořádku. Tady pan Brown *(ukáže na Stanleyho)* potvrdil, že skutečně došlo v nemocnici k omylu.

John *(podává Stanleymu ruku a zvedá ho)* Díky, Johne.

Stanley Rádo se stalo, Johne.

Porterhouse Takže všechno se vyjasnilo!

John Všechno je jasné. Děkuju za návštěvu. *(Naznačuje, že Porterhouse už může odejít.)*

Porterhouse *(Stanleymu)* A ještě jednou se omlouvám, pane Browne, že jsem ráno přišel tak nevhod.

Stanley Ale to nic.

Porterhouse Zrovna se totiž snažil dostat paní Brownovou do postele.

John Neříkejte!?!

Stanley *(Johnovi)* Jistě pochopíte, že jsem byl ve velmi delikátní situaci.

Porterhouse Řešit drobné domácí rozmíšky, na to jsme my zvyklí. Ale jak jsem říkal po vašem odchodu paní Brownové, nevylévejte si vztek na Stanleym.

John *(okamžik přemýšlí)* Moment -

Stanley Stanley je můj malý synáček.

John Pohleďme, pohleďme.

Stanley Mám ho s Mary.

John Pohleďme, pohleďme.

Stanley Malý Stanley. *(Ukazuje výšku malého dítěte.)*

John Malý Stanley. *(Také ukazuje výšku.)* No tohle!

Barbara *(se objeví ve dveřích ložnice ve svém splývavém negližé. Mluví k Johnovi, ostatní ignoruje)* Abychom si rozuměli: čekám na tebe v posteli. Dávám ti na to pět minut.

John Ale chobotničko moje milovaná, máme návštěvu.

Porterhouse Na mě se nemusíte ohlížet, já jsem přející. *(Stanleymu)* Zřejmě je to nakažlivé. Středa dopoledne, Z. S. M. *(Zasměje se.)*

Barbara *(přespříliš zdvořile)* Zdržíte se ještě dlouho, seržante?

Porterhouse Už mizím, paní Brownová. Vsadím se, že vás to také překvapilo, když se tu tenhle pán objevil.

Barbara U toho pána mě nepřekvapuje vůbec nic.

Porterhouse A tolik toho mají společného.

Barbara Mně vyprávějte. Bejčí starosti!

Porterhouse Prosím?

John *(vleče Barbaru k ložnici)* Jsem u tebe cobydup, králíčku. Za míň než pět minut.

Barbara A mezitím se rozhodni, jaký budeš mít napříště vztah ke Stanleymu. *(Odejde.)*

Porterhouse Vztah ke Stanleymu?

Stanley Ano, totiž on - a já - tedy my -

John *(Porterhousovi)* Paní Brownová a já jsme navrhovali tady druhému panu Brownovi, *(ukáže na Stanleyho)* jestli by nám nedal Staníčka k adopci.

Porterhouse Vy byste ho adoptovali?

John To byl jenom náš návrh.

Porterhouse *(Stanleymu)* U vás doma je to tak strašné?

Stanley Čím dál tím horší.

Porterhouse Možná by to bylo pro kloučka to nejlepší řešení.

John Bylo. Já vás vyprovodím.

Porterhouse Děkuju.

(U Barbary někdo zvoní.)

John *(zastaví Porterhouse)* Ale napadá mi - třeba by vám přišel vhod šálek čaje, seržante.

Porterhouse Šálek čaje?

John Pane Browne, co kdybyste vzal seržanta do kuchyně a postavil vodu na čaj? Já mezitím otevřu a *(trochu hystericky)* vyřídím tu návštěvu.

Porterhouse Tedy čaj by mi bodl, pane.

Stanley *(otevírá dveře do kuchyně)* Až po vás, seržante.

Porterhouse Prima. A při čaji si všechno proberem. A vy mi řeknete, jaké vám dělá Stanley problémy. *(Odejde do kuchyně.)*

Stanley *(myslí na Johna)* Stanleyho asi brzo zatknou pro úkladnou vraždu.

(Odejde do kuchyně, zavře za sebou dveře. John se vrací z předsíně v šoku.)

John *(chvíli uvažuje, pak otevře dveře do kuchyně)* Stanley!

Stanley *(se objeví ve dveřích)* Stanley je ve škole. *(Zmizí.)*

John Otče od Stanleyho! Pane Browne!

Stanley *(se objeví. Úsečně)* Co je?

John *(sladce)* Můžu vám říct pár slov, pane Browne? Hned vám pana Browna zase vrátím. Vezměte si zatím sůši. *(Zavře dveře.)* Katastrofa!

Stanley Jaká?

John Mary!

Stanley Co s ní?

John Stojí venku.

Stanley Ne!!!

John Šel jsem otevřít - a tam, v životní velikosti, Mary.

Stanley Co jsi udělal?

John Částečně zemřel.

Stanley A co ona?

John Neměla na nic čas, přibouchl jsem jí dveře před nosem.

(Ozve se opět zvonek u dveří.)

Stanley Zdá se, že tvé gesto nepochopila.

John Asi ne.

Stanley Vypadala, že se zlobí?

John Vypadala jako ženská, které právě někdo řekl, že její muž je teplouš.

Stanley Tak už si dovedu představit, jak vypadala.

John Hele, jdi a domluv se s ní.

Stanley Já? Ona je přesvědčená, že já tě zkazil!

John Všechno lepší, než aby se dověděla o Barbaře. *(Zvonek naléhavě řinčí.)* Třeba bych mohl odejít zadem.

Stanley Ani nápad! Žádný takový!

John Nic lepšího mě nenapadá.

Stanley Už tě tu viděla.

John Tak to s ní nějak vyřiď!

Stanley Neříkej "vyřiď".

(Barbara vyjde v negližé z ložnice a zarazí se, když vidí tahanici Johna se Stanleym. Ti si za chvíli všimnou Barbary a změní tahanici v šoupavý tanec.)

Barbara Mohli byste na chvilku tu taneční exhibici přerušit?

John Samozřejmě, hrdličko. Stanley mi právě předvádí, jak funguje jeho třídič brambor. *(Předvádí jakýsi mechanický pohyb.)*

Barbara Já nevím, jestli sis toho ty nebo pan Gardner všimli, ale někdo zvoní.

John To už jsem vyřídil.

(Položí jí ruku kolem ramen. Zvonek opět zazvoní.)

Barbara Jenže oni to zřejmě nevzali na vědomí.

John Už jsem byl u dveří dvakrát! *(Stanleymu)* Šíleně otravné, viďte?

Stanley *(sladce)* To tedy jsou.

Barbara Kdo to je?

John Ani se neptej.

Barbara Jenže já se ptám.

John Tak dobře. Jeptiška.

Barbara Jeptiška?

John Z kláštera za parkem kultury a oddechu.

Barbara A co chce?

John Sbírá milodary na dobročinné účely.

(Zvonek opět zvoní.)

Já mám nápad.

Stanley Já mám lepší. Já se budu věnovat čaji, vy se věnujte té jeptišce. *(Zmizí v kuchyni.)*

Barbara Třeba by ta jeptiška s vámi posvačila.

John Já jí to rozmluvím.

Barbara Zatím se ti to moc nepovedlo. Jdu tam.

John *(ji chytne a tlačí do ložnice)* Ne! Kdyby tě viděla, ranila by ji mrtvice! Já jí vysvětlím, že dva příspěvky dostala a víc ani ň. *(Otevírá dveře do ložnice.)*

Barbara Doufám, že stejně zatočíš i s panem Gardnerem.

John Přirozeně.

Barbara Protože jestli za mnou nepřijdeš do postýlky teď hned, chlapečku, tak se sbírám a stěhuju do hotelu - sama. *(Odejde do ložnice.)*

John *(za ní volá)* A mohla bys v tom případě odejít zadním vchodem?

(Zamkne dveře do ložnice, klíč nechá v zámku a mizí v Barbařině předsíni. Z kuchyně vejde Stanley a za ním Mary.)

Stanley Nerozčiluj se, Mary. Prosím tě, nerozčiluj se.

Mary Čekala jsem u těch dveří půl dne!

Stanley Až jsi konečně našla zadní vchod, no.

Mary Co se tady děje? Co děláte s Johnem ve Streathamu? A co je to za řeči, že jste oba buzeranti?

Stanley Jednu otázku po druhé, prosím tě.

Porterhouse *(vykoukne z kuchyňských dveří. Je bez saka)* Jste v pořádku, paní Brownová?

Mary Ne! Nejsem! Chci vědět, co dělá můj muž v tomhle bytě!

Porterhouse On vám to jistě rád poví.

Stanley Jistě rád.

Mary John mi přibouchl dveře před nosem.

Porterhouse *(Stanleymu)* Skutečně?

Mary *(křičí, protože myslí, že je Porterhouse nahluchlý)* John je přibouchl!

Porterhouse *(křičí)* Já nejsem hluchý.

Stanley *(spěchá ke kuchyni)* Tuším, že teď je vhodná doba na ten čaj, seržante.

Porterhouse No dobře. Ale něco vám povím, paní Brownová. Já si myslím, že ten zdejší návrh by vyřešil všechny vaše problémy.

Mary Jak přesně zní ten zdejší návrh?

Porterhouse Aby Stanley žil tady, pěkně s panem Brownem.

Stanley Radši dělejte ten čaj!

(Zastrčí Porterhouse do kuchyně.)

Mary Ty lstivý, přihřátý intrikáne!

Stanley Ale no tak, Mary!

Mary Já moula si myslím, že John jezdí po nocích s taxíkem, a on se zatím s tebou mrouská ve Streathamu.

John *(se vrátí z předsíně a nevidí Mary)* Vyhráli jsme! Je pryč! *(Uvidí Mary, zaječí.)* Jéééé. - Ahoj, pusinko! *(Obejme ji.)*

Mary *(ledově)* Jen dál, teď je na řadě Stanley.

Stanley Mary je lehounce nervózní.

John Ale chudinko. Povíš mi to po cestě domů. *(Sune ji k předsíni.)*

Mary Sakra, ty jsi přece doma tady, nebo ne?

John Trochu tišeji, zlatíčko.

(Dveře do ložnice začnou rumplovat, ozve se bušení. Všichni se dívají na dveře.)

Barbara *(za scénou)* No tak!

Mary Kdo je to?

John Taková jedna osoba, nic víc. - Už to bude. Jen co vyřídím dámu, která zvonila.

Barbara Mně je úplně jedno, koho vyřizuješ, ale pusť mě ven, okamžitě!

John *(strčí klíč od ložnice do kapsy)* Já snad jsem ten klíč ztratil.

Barbara Ty jsi nic neztratil, ty jsi mě tu zamknul!

John *(Mary)* Půjdeme, pusinko.

Mary Co se tady vlastně děje?

(Hlasité zabušení na dveře.)

John Nic se tady neděje.

(S ohlušujícím rámusem se vylomí dveře. Barbara, oblečená "na ulici", vletí do pokoje s kufrem, kterým vyrazila dveře. Upadne a kufr letí přes celou místnost. John a Stanley jí pomáhají vstát, Stanley jí přinese kufr.)

Porterhouse *(se objeví ve dveřích kuchyně s čajovou konvicí)* Sladíte si všichni? - Radši si to oslaďte sami. *(Zmizí v kuchyni.)*

Barbara *(vytrhne Stanleymu kufr. Johnovi)* Asi ti zavolám z hotelu. *(Stanleymu*) Vy si tu klidně zůstaňte přes noc. *(Mary)* Doufám, že tu získáte víc než já. *(Odchází, ale zarazí se a vrátí se k Mary.)* Jak to, že nejste v hábitu? Ve vašem klášteře nevědí, co se patří?

Mary *(po chvilce)* Promiňte. *(Podává jí ruku.)* Dobrý den. Jak se máte?

(Barbara se vyřítí s kufrem do předsíně. Třískne dveřmi.)

Co se tu vůbec stalo?

John To byl Andílek.

Mary Andílek?

John Ano, Andílek. On je transvestita.

Mary Transvestita?

John Transvestita je člověk, který se převléká do šatů druhého pohlaví.

Mary To já přece vím!

John Prima.

Mary A tohle že byl mužský?

John Jistě. Když se Andílek načičá, vypadá neuvěřitelně.

Mary A to si takhle chodí po ulici?

John Klidně.

Mary To je hnus.

John Jistě. *(S kamenným výrazem)* Ale Andílek je Stanleyho přítel.

Stanley Andílek není Stanleyho přítel.

John Oni se právě rozešli.

Stanley Andílek je přítel tvého muže.

Mary Johne!

John Tak tedy řekněme, že ho máme spolu dohromady!

Mary Cože?

Stanley My ho nemáme spolu dohromady!

John Heleď, Stanley, přece se nebudem o něj prát. Chudinka Mary už měla dnes těch šoků dost, viď, miláčku.

Mary To bych zatraceně řekla. Ale že se tahle úchylnost u tebe doma nikdy neprojevila.

John Ještě jsem neměl čas.

Mary *(Stanleymu)* Zato u tebe mě to nepřekvapuje.

Bobby *(vstoupí a zuří)* Vy jste tady ohluchli nebo co?

John Prosím vás, někdy jindy.

Bobby Co moje bouchání?

John Jaké bouchání?

Bobby Hodinu na vás s Cyrílkem boucháme. Stepujeme jako Fred Astair a Ginger Rogersová.

John Na tom teď nezáleží.

Bobby *(ukazuje na strop)* Ale my se zatím určitě, ale určitě promáčeli, kočičko. *(Uvidí Mary.)* Ahojka! - Vy jste tady nová, že?

Mary Ano.

Bobby Já bydlím nahoře.

Mary *(ledově)* Dobrý den. Jak se máte?

Bobby Dobře děkuju. Máte krásné šatičky, smím-li to tak říct.

Mary Však jsou také moje vlastní.

(Bobby nechápe.)

John Přijďte až potom.

Bobby Potom už může být pozdě, sluníčko. Nahoře nám šplouchá deset kilo latexu.

John To se zvládne.

Bobby Tak jak to dělá Cyrílek, se nic nezvládne. Vysouší koupelnu takovou tou malou houbičkou, co si s ní dělá mejkap. Naše koupelna je určitě nad tou vaší. *(Ukazuje na ložnici.)* Tudy, že?

John *(ho chytne za paži)* Určitě se nic nepromáčelo.

Porterhouse *(vstoupí s čajovým servisem na podnose. Má na sobě Barbařinu zástěru. Vesele)* Čajíček! - Kdo bude naše malá hospodyňka?

Mary *(se dívá na Stanleyho, Johna a Bobbyho)* Můžete si vybrat.

Porterhouse Já klidně naliju ten čaj sám, mně to nevadí.

Mary A co vy tu vlastně děláte?

Porterhouse Nebojte se, já tu nejsem úředně. Jenom tu udržuju teplo domova.

(Mary se dívá na Johna, který dosud drží Bobbyho.)

Stanley Formuloval bych to jinak, být vámi.

Bobby Omluvte mě, že nezůstanu na čaj, ale musím k vám do koupelny. Chci se přesvědčit na vlastní oči. *(Odejde do ložnice.)*

John On neví, o co jde.

Porterhouse Kdo si dá ten čaj?

John *(žoviálně)* Šálek dobrého čaje je vynikající nápad.

Stanley Čajíček je čajíček!

Mary Já nebudu, děkuju.

Porterhouse A co paní Brownová?

Mary Řekla jsem, že nebudu.

Porterhouse Já myslím jinou paní Brownovou.

Mary Jakou jinou paní Brownovou?

Porterhouse Tu, která tady bydlí.

John *(rychle)* On myslí Andílka.

(Porterhouse nalévá a podává čaj.)

Mary To je tedy vrchol, "paní Brownovou"!

Porterhouse *(se zasměje)* Andílka! To se mi strašně líbí.

Mary On viděl Andílka?

John *(předstírá legraci)* Pochopitelně.

Mary Načinčaného?

Porterhouse *(se směje)* Andílka! - Víte, jak já říkám svému Andílkovi?

Mary Vy máte také Andílka?

Porterhouse Chápejte, my žijeme dohromady už mnohem déle než pan Brown *(ukáže na Johna)* se svým Andílkem. *(Nabízí Stanleymu cukr.)* Táhneme to spolu dvacet let.

Stanley Já nechci cukr, děkuju.

Porterhouse *(se řehtá)* Já svému Andílkovi říkám Strašidlo. - Jako vtip, samosebou.

Mary Panebože, copak v tomhle jedou všichni mužští?

Porterhouse Vždyť je to jen taková hloupá hra, nic víc.

Mary Jenom hra?

John *(se pošetile směje)* Jen hra, úplně neškodná. - Dvě kostky, prosím.

Porterhouse Manželka si na Strašidlo už úplně zvykla.

(Stanley se zakucká, John mu pomáhá, Porterhouse sladí Johnův čaj a podává mu jej.)

Mary A vaší manželce to nevadí?

Porterhouse Vůbec ne. Ona má pro mě taky přezdívku.

Mary Ani se nedivím.

Porterhouse Hádejte jakou.

Stanley Hortenzie?

Porterhouse *(se řehtá)* Ne ne. Čičinka.

(Hroutí se smíchy. John předstírá hysterický smích.)

Stanley Proč Čičinka?

Porterhouse Protože si prý stále spokojeně předu.

Mary Když má vaše manželka takové pochopení, tak se ani nedivím.

Porterhouse Je báječná.

Mary A Strašidlo jí vůbec nevadí?

Porterhouse Za dvacet let si zvykla.

Mary Já zírám! A taky se to vaše Strašidlo načinčává jako Andílek?

Porterhouse Jen když jdeme spolu tancovat.

Mary Tancovat?

John *(zvedá Porterhouse)* To byl velice dobrý čaj.

Stanley Výborný.

John Takže vám děkuju za rozhovor. A za radu.

Porterhouse Rádo se stalo. Vím, jak je manželství důležité a jak je někdy obtížné se ze začátku pochopit.

John *(Stanleymu)* Vidíš to.

Mary Ale já nehodlám mít takové pochopení jako Čičinkova manželka.

Porterhouse Přej a bude ti přáno. Teď už bych jen rád viděl, jak se tady pan Brown smíří se svým Andílkem a dá mu pěknou pusinku - a vy dva abyste už byli v postýlce. *(Spojí Maryiny a Stanleyho ruce.)*

Mary *(s kamenným obličejem)* Aha. A vy jste přesvědčen, že výsledkem by pro mě bylo šťastné manželství, ano?

Porterhouse Stoprocentně.

Mary *(chladně)* A já jsem zase přesvědčena, že jste úchylný starý buzerant.

(John a Stanley nemohou překvapením promluvit.)

John *(Porterhousovi)* Paní Brownová je lehounce nervózní, seržante. Vzpomeňte si: její páni prarodiče.

(Pauza.)

Stanley To byl ten druhý seržant.

John *(usilovně přemýšlí)* Skutečně?

Mary Moji prarodiče?

John Všechno v pořádku.

Mary Stalo se něco dědovi nebo bábince?

John Nestalo.

Mary Tak proč o nich mluvíš?

John Protože jsem si myslel, že on *(tj. Porterhouse)* si na ně vzpomene, ale pochopitelně nemohl, protože on *(tj. Stanley)* to vyprávěl tomu druhému seržantovi.

Porterhouse *(Stanleymu)* A proč o mně paní Brownová tvrdí, že jsem úchylný starý buzerant?

Stanley Protože ji rozrušila zpráva o jejích pánech prarodičích.

Porterhouse Rozumím. *(Nerozumí.)*

Mary Ale John přece říkal, že jsou naprosto v pořádku!

Stanley Samozřejmě. Bydlí u vaší sestry Sidney.

Mary U mé sestry Sidney?

Stanley Která žije v Oxfordu.

Mary V Oxfordu?

Stanley Ano.

Mary Stanleymu kape na karbid!

Porterhouse *(překvapeně)* A na co potřebujete acetylén? Vždyť tu máte elektriku!

Mary *(se snaží pochopit Porterhousovu reakci, ale je to na ni moc a začne hysterčit. Ječí)* Uáááá!!!

(Tři muži vyletí z kůže.)

Porterhouse Pánikote! *(Stanleymu)* Vezměte si ji na starost, pane.

(Táhne Stanleyho k Mary, a ta se na něho podívá.)

Mary *(ječí)* Uáááá!

John Vzpamatuje se, paní Brownová!

Mary *(ječí a dupe)* Uáááá!

Porterhouse Nikdy jsem netušil, že může mít výroba acetylénu z karbidu takovýhle průvodní jev!

(Maryin jekot se mění ve vzlykot.)

Bobby *(vstoupí z ložnice)* V koupelně vám ze stropu crčí latex. - Co jí je?

John Hysterčí.

Bobby Ona je horší než Cyrílek.

John Vy se koukejte starat o ten váš latex, ano?

Bobby Půjčím si z kuchyně kbelík. *(Porterhousovi)* Dovolte, kočičko. *(Popleská ho po tváři a zmizí v kuchyni.)*

Porterhouse Co je to sakra za bytost?

Stanley Z prvního patra.

Mary *(volá pošetile)* První patro! Dámské prádlo, dámská konfekce!

Porterhouse Nemám zavolat doktora?

John Ne. Náš přítel *(ukáže na Stanleyho)* by ji měl odvézt domů.

(Mary je zhroucená na gauči. Stanley jí hladí ruku.)

Porterhouse V tomhle stavu není schopna převozu.

John Moment. Mám s sebou prášky, dostal jsem je v nemocnici. *(Vyndá je z kapsy.)*

Porterhouse Je to moudré, pane?

John Nemůžou uškodit, berou se, když bolí hlava. Trochu vody!

Bobby *(vchází z kuchyně s velkým umyvadlem z plastiku, ustupuje Porterhousovi)* Máte přednost, sluníčko.

(Porterhouse projde do kuchyně.)

Kdo je to?

John Policie.

Bobby Pánbůh s námi a zlý pryč!

John *(se snaží se Stanleym oživit sténající Mary)* To jsi mě dostal do pěkného průseru, Stanley.

Porterhouse *(se vrací bez zástěry a v saku)* Voda!

John *(si bere pár prášků z lahvičky a sklenku vody)* Dva by měly stačit. *(Mary)* Tohle si vezmi a tohle vypij.

Mary *(hystericky)* Tohle si vezmi *(bere sklenku vody)* a tohle vypij. *("Vypije" několik prášků.)*

John, Stanley a Porterhouse
(současně) Ne!!!

(Ale Mary je už polkla. Stále se potácí a sténá.)

John Pane na nebi!

Stanley Kolik jich spolkla?

John *(prohlíží lahvičku)* Asi deset.

Stanley Do prdele!

John Cože?

Porterhouse Musí je okamžitě vyblinkat. Kde máte koupelnu?

John Tamtudy. *(Stanleymu)* Pomozte mi ji zvednout. *(Nedaří se jim to.)*

Porterhouse Ukažte!

(Porterhouse se k nim přidá. Mary je však úplně bezvládná. Tři muži skončí na gauči a Mary jim leží na klíně.)

Bobby *(vstoupí z ložnice, rukávy vysoukané, na košili a kalhotách cákance červené barvy)* Hele, orgie! Hurá!!!

Porterhouse Nic takového! Spolykala prášky.

Bobby Musí je vyblinkat!

Porterhouse Děkujeme za radu. Pane Browne, slanou vodu!

John Už se nese. *(Spěchá do kuchyně.)*

Porterhouse *(Stanleymu)* Vy zažívací sodu a ocet.

Bobby Ona vám vybouchne!

Porterhouse Tak slyšel jste, pane Browne?

Stanley Už letím.

Bobby *(Stanleymu)* Promiňte, vy se taky jmenujete Brown?

Stanley Ještě vy začínejte, šašku pokecanej.

(Stanley mizí do kuchyně, Bobby do ložnice. Porterhousovi se podaří Mary postavit. Z předsíně vstoupí Barbara s kufrem. Porterhouse se postaví za Mary, obejme ji v pase, přitiskne své nohy k jejím a pochoduje s ní do ložnice. Mary si šťastně prozpěvuje. John proběhne pokoj, v rukou krabici soli a sklenku vody, mizí v ložnici, Barbaru nezaregistruje. Stanley se řítí do ložnice s užívací sodou, octem a lahví tomatového

kečupu. Bobby vyběhne z ložnice, nese plastikové umyvadlo s rozdělanou červenou barvou a zmizí v kuchyni. John vyběhne z ložnice směrem ke kuchyni, zarazí se, zabouchne kuchyňské dveře a zděšeně se obrátí na Barbaru.)

John Andílku!

Barbara Andílku?

John *(se snaží o nonšalantní tón)* Barbaro! Vždyť ty máš být v hotelu! *(Obejme ji.)*

Barbara Když mně to najednou připadalo takové dětinské, králíčku, fakt.

John Ne, to je báječný nápad, hned tam přijdu za tebou.

(Odstrčí ji a spěchá do kuchyně.)

Barbara Moment! Co se tady děje?

John *(předstírá klid, opírá se o kuchyňské dveře)* Nic. Tady se neděje vůbec nic.

Barbara Ale určitě se něco děje v ložnici.

John V ložnici?

Barbara Ten policejní seržant tam právě nesl tu jeptišku.

John Vidíš, já zapomněl. Přišly na ni mrákoty.

Barbara Ouvej! Z čeho?

John Že jsme jí nechtěli dát víc. Nejdřív dostala hysterický záchvat a pak se jí udělalo špatně od žaludku.

Barbara Pane na nebi!

John Malá protináboženská recidiva.

Barbara *(jde k ložnici)* A co dělal ten farmář?

John *(ji zastavuje)* Ten? Štěstí, že ještě neodešel. Umí léčit dobytek.

Barbara *(jde ke kuchyni)* A co pan Franklyn z prvního patra? Vypadá jako po transfúzi krve.

John Ten přijal opatření za účelem likvidace následků prosakování latexu stropem. Ty se vrať do hotelu.

Bobby *(vyjde z kuchyně s prázdným umyvadlem a stíračem)* Ženská práce nikdy nekončí. - Kde jste byla? Tady se rozpoutalo pravé peklo.

Barbara Řekli mi.

Bobby Ten latex mě šíleně, ale absolutně šíleně mrzí, miláčku.

Barbara To nevadí.

Bobby Ale až to uvidíte, tak bude. Místo koupelny máte Rudé náměstí. *(Odejde do ložnice.)*

Stanley *(vejde z ložnice)* Johne, měl bys jít k ní - a - Andílku! Vy máte být v hotelu!

John Připadalo jí to dětinské.

Barbara Jak se vede vaší jeptišce?

Stanley Mému komu čemu?

John Jak se vede sestře Mary?

Stanley *(pochopí)* Aha, takové sestře Mary. *(Sepne ruce.)*

John Už se cítí líp?

Stanley Obávám se, že ano.

Barbara Vysvětlila, proč nemá na sobě obvyklé oblečení?

John Jaké obvyklé? Aha. Ano, vysvětlila. *(Stanleymu)* Patří k reformnímu křídlu, že?

Stanley Ona je celá reformovaná.

Porterhouse *(vstoupí z ložnice)* Kleje jako dlaždič. - Á, dobrý den, paní Brownová.

Barbara Jak se jí daří?

Porterhouse Pořád ještě dost blbě. Myslíte, že by si mohla na chvilku lehnout do vaší postele?

Barbara Samozřejmě. *(Odejde do ložnice)*

John A jeje. Tohle nebyl dobrý nápad.

Porterhouse Proč ne?

John Přece nechceme, aby jeho paní Brownová vjela do vlasů mojí paní Brownové nebo moje paní Brownová vjela do vlasů jeho paní Brownové.

Porterhouse Proč by si měly vjíždět do vlasů?

(Za scénou se ozve Maryin výkřik. Muži strnou. Z ložnice se vyřítí Mary, bez šatů, jen v podprsence a kalhotkách. Je stále ještě trochu omámená, ale zuří. Otáčí se do ložnice.)

Mary *(křičí)* Na takovéhle legrácky nejsem stavěná, Andílku!

Barbara *(se objeví ve dveřích a je zmatená)* Pro všechno na světě, co je na tom špatného?

Mary Stáhnout ze mě šaty, to je nic?

Barbara A jak jinak vás mám uložit do postele?

Mary *(Johnovi)* Tohle je tedy ta bisexualita, ano?

John Ale to je hluboké nedorozumění.

Stanley Neměli bychom si to napsat nebo nakreslit?

Porterhouse Já jí jdu pro šaty. *(Odejde do ložnice.)*

Mary *(volá za ním)* Budou vám malé, Čičinko!

John No tak, klid, klid.

Barbara Ano, uklidněte se, sestřičko.

Mary Neříkejte mi sestřičko!

John Ona je pravděpodobně teprve novicka.

Mary V téhle společnosti jsem tedy do prdele úplná novicka!!!

Barbara Příšerný slovník!

Porterhouse *(se vrátí s Maryinými šaty)* Prosím pěkně.

Mary *(mu vytrhne šaty)* Kdyby tu byl psychiatr, tak se z vás zblázní!

Porterhouse Já jsem přesvědčen, že její chování je zapříčiněno vztahem ke Stanleymu.

Barbara Ke Stanleymu?

Mary To bych sakra řekla, že jo.

Barbara *(Mary)*Vy znáte Stanleyho?

Mary Jo. Znám. Ale klidně si ho nechte!

Porterhouse Ne, ne, takhle ne. Než toho klučinu dáte k adopci, musíte si to pořádně rozmyslit.

(Všichni se dívají na Stanleyho, který se snaží vypadat stydlivě.)

John *(nakonec)* Já vás odvezu do kláštera.

Mary Co bych dělala v nějakém posraném klášteře?

Stanley Bylo by to pro nás všechny řešení. *(Leží na gauči a cucá si palec.)*

Porterhouse Určitě za všechno může Stanley.

Mary Jo. Je to hajzl, Čičinko.

Barbara *(Johnovi)* A to všechno jenom proto, že jsi jí nevyhověl?

Mary Když vyhoví mně, je to stokrát přirozenější, než když vyhoví -

John *(ji přeruší)* Sestřičko Mary, prosím!

Porterhouse Sestřičko? Pan Brown je váš bratr?

Mary *(zaváhá a pak zaječí jako předtím)* Uáááá!

(Všichni reagují.)

Porterhouse *(přistrčí Stanleyho k Mary)* Buďte na ni alespoň trochu něžný!

Stanley *(váhá, pak ji pohladí po vlasech)* Ahóóój.

(Mary ječí a dupe.)

Barbara *(Johnovi)* Takhle se chovala už prve?

John *(naznačuje, že je Mary blázen)* Ano.

Barbara Asi jí trochu leze na mozek ten její reformní přístup.

Porterhouse Taky si myslím. *(Stanleymu)* Vždyť je to nepřirozené, vzdát se dobrovolně sexuálního života.

(Mary zaječí a běží do ložnice.)

John *(zdvořile)* Omluvte mě, prosím. *(Jde do ložnice za Mary.)*

Barbara Tedy seržante, to nebyla zrovna delikátní věta.

Porterhouse Ale byla výstižná. Všechny její potíže mají pouze jedinou příčinu. Nedostává pořádně do těla.

Barbara Nechce dostávat do těla. Jí stačí manželství s tím nahoře. *(Pohlédne k nebi.)*

(Porterhouse je překvapen. Dívá se nahoru a na Stanleyho.)

Stanley *(se dívá nahoru a přemýšlí. Po pauze)* Ale oni se rozvedli.

(Porterhouse a Barbara se zamyslí. U dveří zazvoní zvonek.)

Barbara Omluvte mě. *(Jde do předsíně.)*

Porterhouse Vaše žena byla někdy vdaná za toho člověka nad vámi?

Stanley Ano.

Porterhouse Za takového - ehm - mužského?

Stanley Překvapení, viďte?

Porterhouse Úděs! A Stanley je jeho syn nebo váš?

Stanley Jeho.

Porterhouse Čili vy jste jeho nevlastní otec?

Stanley Ano. Z matčiny strany.

Porterhouse Tím se vysvětlují Stanleyho psychologické problémy.

Barbara *(se vrací s Troughtonem)* Řeknu panu Brownovi, že s ním chcete mluvit.

Troughton A nezlobte se, že vás ruším v gruntování.

(Barbara se zamračí a odejde do ložnice.)

(Stanleymu) Vy jste ještě tady, jak vidím.

Stanley Nějak mi to přešlo do krve.

(Troughton a Porterhouse k sobě přistoupí.)

Troughton Smím se zeptat, kdo jste, pane?

Porterhouse Smím se zeptat, kdo jste vy?

Stanley On se ptal dřív.

Troughton Kdo jste, pane?

Porterhouse *(současně)* Kdo jste, pane?

(Pauza.)

Troughton Příslušník londýnské policie.

Porterhouse *(současně)* Příslušník londýnské policie.

(Pauza.)

Troughton Tak ještě jednou. Já jsem detektiv seržant Troughton, Wimbledon, kriminální oddělení.

Porterhouse Aha. Já jsem detektiv seržant Porterhouse, Streatham, kriminální oddělení.

Troughton Aha. *(Pochybovačně)* Vy jste tady úředně?

Porterhouse Polo. A vy?

Troughton Také polo. Říkáte, že jste ze Streathamu?

Porterhouse Naprosto správně.

Troughton Můžete mi laskavě ukázat svůj průkaz?

Porterhouse Samozřejmě. *(Sahá do náprsních kapes.)* Asi jsem ho nechal doma. Jak jsem řekl, jsem tu pouze poloúředně.

Troughton *(pochybovačně)* Aha.

Porterhouse A mohl byste mi laskavě vy ukázat svůj průkaz?

Troughton Velmi rád. *(Ukáže vítězoslavně svůj průkaz. Z ložnice se ozve křik.)*

Mary Uáááá. *(Vyběhne z ložnice, v podprsence a kalhotkách, šaty přes ruku. Křičí do ložnice.)* Já ti ukážu, jestli toho necháš nebo ne, Andílku. *(Jde k Troughtonovi a obléká se.)* Zaplať pánbůh, že jste tady.

Troughton Přišel jsem jen panu Brownovi říct, že nebudeme ve vyšetřování pokračovat.

Mary Ale jen pokračujte, vyšetřujte, vyšetřujte. Tohle je pornopeleš!

Troughton Pornopeleš?

Porterhouse *(se vměšuje do hovoru)* Já situaci paní Brownové trochu znám, seržante -

Mary A Čičinka je ten nejteplejší teplouš ze všech!

Porterhouse Ona je, chudák, přímo posedlá sexem.

Mary Ještě mi bude dělat kázání! Ten zrovna!

Porterhouse Ona se ho totiž odřekla.

Mary Sexu, toho jste se měl zříct vy!

Porterhouse Všechno je velice pochopitelné.

Troughton Vážně? Buďte laskavě zticha, dokud si vás neprověřím.

Porterhouse Mě chcete prověřovat?

Mary Jen se vyptejte na taneční orgie se Strašidlem.

John *(vyběhne v panické hrůze z ložnice)* Prosím vás, tam vypuklo - á, dobrý den, seržante.

Troughton Ještě jednou dobrý den, pane Browne.

Barbara *(vyjde z ložnice a přistoupí k Troughtonovi)* Sestřička mě třískla.

Mary A jestli na mě ještě šáhneš, Andílku, rozbiju ti hubu.

Troughton Tahle dáma je vaše sestra?

Mary Dáma? - Tak ať nám ukáže, jaký má kozy, ať se předvede!

Troughton Klid, klid, uklidněte se, uklidněte se.

Barbara Nejlíp bude zavolat matce představené, aby si ji odvezla.

Troughton Jaké matce?

Mary Mě odsud nedostaneš, Andílku.

Porterhouse Za všechno může malý Stanley a její první manžel.

Troughton Požádal jsem vás, abyste mlčel, pane.

Barbara Vy jste policista?

Troughton Ano, já jsem policista.

Stanley Smím něco říct?

Troughton Nesmíte, pane Gardner.

Stanley *(ukáže na Johna)* A smí něco říct pan Brown?

John Také nesmí.

Porterhouse *(mluví s Troughtonem)* Proč říkáte panu Brownovi "pane Gardner"?

Troughton Buďte zticha!

Barbara Ale vy jste ho vážně oslovil "pane Brown".

Porterhouse Protože je to taxikář z Wimbledonu.

Troughton Taxikář???

Barbara Vždyť je to farmář z Gatwicku.

Troughton Farmář?

Mary A teplouš od útlého dětství!

Troughton To vím taky!

Stanley Smím něco říct?

Troughton Ne!

John *(současně)* Ne!

Porterhouse Jestli je Stanleyho nevlastní otec taky teplý, musí to nechat na klučinovi určitý vliv.

Troughton Podívejte se, hodlám vnést do celé věci pořádek. *(Johnovi)* Pan Brown.

John To jsem já.

Porterhouse *(ukáže na Stanleyho)* On taky.

Troughton Mlčet!

Porterhouse Oni jsou dva.

Troughton To vidím.

Porterhouse Dva Brownové.

Troughton *(zlostně)* Tím jen kamuflují zdejší homosexuální součinnost.

Barbara Jakou homosexuální součinnost?

Mary Ve které jste vy, Andílku, jednička, dvakrát podtržená a s kytičkou!

Troughton Součinnost mezi ním *(Johnem)* a ním *(Stanleym)*.

Barbara Cože?

Troughton Přiznali to.

Barbara Ale vždyť se neznají dýl než půl hodiny.

Porterhouse Byl jsem to já, kdo je seznámil.

(Troughton se na něho podívá. Porterhousovi dojde, jak si lze větu vyložit.)

Troughton Začíná mi být jasné, co tu děláš, Čičinko.

Barbara *(Johnovi)* Proč něco neřekneš?

Stanley Tak řekni něco!

John Já se snažím něco vymyslet!

Barbara Vsadila bych se, že se na té farmě slézáte už dlouho.

Mary *(Barbaře)* Jen se užárli, žárlivko jedna žárlivá.

Stanley Já se chci přiznat!

John Už ses přiznal, tak drž hubu.

Stanley Chci udělat věrohodné přiznání!

John O tom, co je a není věrohodné, rozhoduje on *(tj. Troughton)*.

Stanley Johne, s námi je konec!

John Ale to vědí všichni, že jsme namydlení.

Barbara *(náhle zavyje)* Uááááá!

Troughton *(Barbaře)* Proč trojčíte?

Barbara *(chytne Johna)* Johníčku, ty můj milovaný Johnoušku.

Troughton Milovaný Johnoušku! Nevykládejte mi, že oprašujete i vlastní posluhovačku.

Mary Tohle není uklízečka, ale údržbář! - Já vás naučím, krást mi mého Johnánka!

Barbara Od kdy se dá Johnánek ukrást jeptišce?

Mary Jeptišce? To mám být jako já? Jenom proto, že nemám ráda nenormální sex? *(Vyběhne do Barbařiny předsíně.)*

John Mary! *(Chce běžet za ní.)*

Barbara Sex? *(Johnovi, který se zastaví.)* Nejdřív farmáře, potom jeptišky, co ještě do prdele víc chceš? *(Vyjíc běží do ložnice.)*

John Barbaro!

(Běží za ní, ale z ložnice vyjde Bobby, celý zaplácaný červenou barvou.)

Bobby A máte to! Strop vám spadl do vany!

Troughton Začínám vidět rudě. Kdo jste?

Bobby Kdo to chce vědět, sluníčko?

Troughton Detektiv seržant Troughton, sluníčko.

Bobby Šmidra, do toho, Šmidra, do toho!

Troughton Co tady pohledáváte?

Bobby Já tu teď prakticky bydlím.

Troughton Je mi jasné. *(Dívá se na dva zničené muže, kteří sedí na gauči.)*

Bobby Jinak normálně bydlím nahoře. *(Směje se.)* Tedy "normálně".

Troughton Vy bydlíte v prvním patře?

Bobby S Cyrílkem.

Troughton Tak s Cyrílkem. Je mi jasné.

Porterhouse Hele, Cyrílek, to je bratříček Stanleyho? - Já se v tom moc nevyznám, ale Stanley by si neměl hrát s karbidem a Cyrílek by mu ho neměl pokapávat.

Troughton Drž hubu, Čičinko! A co vy dva s tím Cyrílkem vlastně děláte?

Bobby No když nám na to zbude čas, tak dámské šaty.

Troughton Vy si šijete…? *(Johnovi)* Tak to je tedy hambinec, to vám řeknu. *(Bobbymu)* Marš zpátky do koupelny.

Bobby Ale tam já už nejsem nic platný, já -

Troughton Pochodem vchod!!!

Bobby Velké boty, malý zelený mozek v civilu.

(Vrátí se do ložnice. Chvíli ticho.)

John Myslím si, že nastala hodina H.

Stanley Myslím si, že hodina H nastala před několika hodinami.

John Měl jsem tě poslechnout dříve, Stanley. Mohlo to projít bez zbytečných infarktů.

Stanley Já myslím, že jo. Já jsem ti to říkal.

John *(Stanleymu)* Říkal. *(Troughtonovi)* Říkal. No dobře. Tak tedy -

Stanley Pravdu.

John Samosebou.

Stanley Celou pravdu.

John A nic než pravdu. *(John ukazuje, že si Stanley a Troughton mají sednout. Sám při vysvětlování chodí po jevišti.)* Za prvé: rád bych uvedl na pravou míru tvrzení, že mladá plavovlasá dáma, která odsud v slzách utekla, je jeptiška. Není. Její jeptiškovství je pouhý výplod mého mozku. Rovněž není manželkou pana Gardnera, který nikdy neměl a nemá žádného problémového syna, žádného žáka Stanleyho. Všechny oběti dezinformací ujišťuju, že pan Gardner není ani farmář ani homosexuál, natož kombinace obojího. Za druhé laskavě zaprotokolujte, že ona půvabná, leč hysterická rusovláska není ani posluhovačka ani se neobléká do šatů druhého pohlaví. Závěrem bych rád řekl, že všechny tyto svrchu uvedené lži jsem si vymyslel z jednoho prostého důvodu - abych tím zamlžil svůj tajný hřích. Já jsem se s tamtou dámou oženil a bydlím s ní zde. Zároveň jsem však ženatý i s tou druhou dámou a bydlím s ní jinde. Říkám to správně, Stanley?

Stanley Říkáš to správně, Johne. *(Obejme paží Johna. Dívají se na Troughtona.)*

Troughton *(po pauze)* Lháři jeden prolhaný. To jsou kecy!

(John se usměje, Stanley se rozpláče, John mu dá pusu, zazní píseň LOVE AND MARRIAGE a…)

O P O N A P A D Á